

TERVEZET!

2013. évi ... törvény

az egyes migrációs, illetve menekültügyi tárgyú és más törvények jogharmonizációs célú módosításáról

1. A szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személyek beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi I. törvény módosítása

1. §

A szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személyek beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi I. törvény 20. § (1a) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a § a következő (1b)-(1d) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) A három hónapot meg nem haladó tartózkodásra jogosító vízum iránti kérelem elutasítása, a vízum megsemmisítése, illetve a vízum visszavonása tárgyában hozott döntés ellen fellebbezésnek van helye.

(1b) A fellebbezés tárgyában hozott elutasító döntéssel szemben bírósági felülvizsgálatnak van helye.

(1c) A kérelmet a fellebbezés tárgyában hozott elutasító döntés közlésétől számított három napon belül a fellebbezést elbíráló hatóságnál kell benyújtani. A hatóság a kérelmet az ügy irataival és ellenkérelmével együtt haladéktalanul megküldi a bíróságnak.

(1d) A kérelemről a kizárólagos illetékességgel eljáró Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – a kérelem beérkezésétől számított – nyolc napon belül, nemperes eljárásban dönt. A bíróság döntése ellen további jogorvoslatnak helye nincs.”

2. §

A szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személyek beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi I. törvény 65. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A harmadik ország állampolgárságával rendelkező családtagot légi vagy vízi úton, illetve menetrend szerint közlekedő járáttal közúton Magyarország területére, illetve területén át más célállamba szállító természetes vagy jogi személy, jogi személyiség nélküli gazdasági társaság, aki vagy amely gazdasági célú személyszállítási tevékenység végzésére jogosult (a továbbiakban: fuvarozó) köteles a szállítást megelőzően megbizonyosodni arról, hogy a harmadik ország állampolgárságával rendelkező családtag rendelkezik-e a beutazáshoz vagy átutazáshoz érvényes úti okmánnyal, illetve három hónapot meg nem haladó tartózkodásra jogosító vízummal.”

3. §

A szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személyek beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi I. törvény 66. § (1) bekezdésében a „hatóság közrendvédelmi” szövegrész helyébe a “hatóság kezdeményezésére az eljáró hatóság közrendvédelmi” szöveg lép.

2. A harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény módosítása

4. §

(1) A harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény 2. § *q*)-*r*) pontja helyébe a következő rendelkezések lépnek:

(E törvény alkalmazásában)

„*q*) *felsőfokú szakmai képesítés*: a felsőfokú végzettséget és szakképzettséget tanúsító felsőfokú képesítés;

r) *EU Kék Kártya*: olyan tartózkodási engedély, amely magas szintű képzettséggel rendelkező birtokosát valamely tagállam területén történő tartózkodásra és egyúttal magas szintű képzettséget igénylő, a 20/C. §-ban meghatározott feltételek szerinti munkavállalásra jogosítja;”

(2) A harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény 2. §-a a következő *v*)-*w*) ponttal egészül ki:

(E törvény alkalmazásában)

„*v*) *összevont engedély*: olyan tartózkodási engedély, amely a harmadik országbeli állampolgárt Magyarország területén meghatározott foglalkoztatóval foglalkoztatási jogviszony létesítésére és tartózkodásra jogosítja;

w) *összevont kérelmezési eljárás*: olyan eljárás, amely az általa benyújtott kérelem alapján a harmadik országbeli állampolgárnak Magyarország területén való három hónapot meghaladó tartózkodása és meghatározott foglalkoztatóval foglalkoztatási jogviszony létesítése engedélyezésére irányul.”

5. §

A harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény 9. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a § a következő (5)-(7) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A három hónapot meg nem haladó tartózkodásra jogosító vízum iránti kérelem elutasítása, a vízum megsemmisítése, visszavonása, valamint a vízum meghosszabbítása tárgyában hozott döntés ellen fellebbezésnek van helye.

(5) A fellebbezés tárgyában hozott elutasító döntéssel szemben bírósági felülvizsgálatnak van helye.

(6) A kérelemről a fellebbezés tárgyában hozott elutasító döntés közlésétől számított három napon belül a fellebbezést elbíráló idegenrendészeti hatóságnál kell benyújtani. A hatóság a kérelmet az ügy irataival és ellenkérelmével együtt haladéktalanul megküldi a bíróságnak.

(7) A kérelemről a kizárólagos illetékességgel eljáró Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – a kérelem beérkezésétől számított – nyolc napon belül, nemperes eljárásban dönt. A bíróság döntése ellen további jogorvoslatnak helye nincs.”

6. §

A harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény 19. § (9)-(10) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek, egyidejűleg a § a következő (11) bekezdéssel egészül ki:

„(9) A családegyesítés célú tartózkodási engedély érvényességi ideje

a) legfeljebb négy év, amely alkalmanként legfeljebb négy évvel meghosszabbítható, amennyiben a családegyesítő EU Kék Kártyával rendelkezik,

b) legfeljebb öt év, amely alkalmanként legfeljebb öt évvel meghosszabbítható, amennyiben a családegyesítő a 38. § (1) bekezdés b) pontja alapján kiadott EK letelepedési engedéllyel rendelkezik, vagy

c) – az a)-b) pontban meghatározott esetek kivételével – legfeljebb három év, amely alkalmanként legfeljebb három évvel meghosszabbítható.

(10) A családegyesítés céljából kiadott tartózkodási engedély érvényességi ideje nem haladhatja meg a családegyesítő tartózkodási engedélyének érvényességi idejét. Amennyiben a családegyesítő EU Kék Kártyával rendelkezik, a családegyesítés céljából kiadott tartózkodási engedély érvényességi ideje megegyezik a családegyesítő EU Kék Kártyájának érvényességi idejével.

(11) A családegyesítés céljából kiadott tartózkodási engedély érvényességi ideje a (9)-(10) bekezdésben meghatározottak figyelembevételével sem haladhatja meg a kérelmező úti okmányának érvényességi idejét.”

7. §

A harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény 26. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az önkéntes tevékenység folytatása céljából kiadott tartózkodási engedély érvényességi ideje az önkéntes tevékenység időtartamához igazodik, de legfeljebb két év.”

8. §

A harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény a következő 29/A. §-sal és az azt megelőző alcímmel egészül ki:

„Az összevont engedély kiadására és meghosszabbítására vonatkozó szabályok

29/A. § (1) A tartózkodási engedély kiadása vagy meghosszabbítása összevont kérelmezési eljárás keretében történik, amennyiben a keresőtevékenység folytatása célú tartózkodási engedély iránti kérelmet előterjesztő harmadik országbeli állampolgár tartózkodása meghatározott foglalkoztatóval foglalkoztatási jogviszony létesítésére irányul.

(2) Összevont kérelmezési eljárás keretében történik a tartózkodási engedély kiadása vagy meghosszabbítása akkor is, ha a harmadik országbeli állampolgár foglalkoztatásra irányuló jogviszonyt kíván létesíteni és

a) családi együttélés biztosítása célú tartózkodási engedély, vagy

b) EU Kék Kártya

iránti kérelmet terjeszt elő.

(3) Összevont kérelmezési eljárás keretében történik a tartózkodási engedély kiadása vagy meghosszabbítása akkor is, ha a harmadik országbeli állampolgár foglalkoztatásra irányuló jogviszonyt kíván létesíteni és

a) családi együttélés biztosítása céljából kiadott tartózkodási engedéllyel,

b) EU Kék Kártyával,

c) a 20. § (1) bekezdés b)-c) pontja alapján keresőtevékenység folytatása céljából kiadott tartózkodási engedéllyel, vagy

d) a 29. § (1) bekezdés a), illetve e)-f) pontja alapján kiadott humanitárius célú tartózkodási engedéllyel

rendelkezik.

(4) Nem alkalmazható az összevont kérelmezési eljárás

a) a törvényben meghatározottak szerint szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személyre,

b) a munkavállalók szolgáltatások nyújtása keretében történő kiküldetéséről szóló, 1996. december 16-i, 96/71/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv hatálya alá tartozó harmadik országbeli állampolgárra, aki Magyarország területén kiküldetésben tartózkodik,

c) arra a harmadik országbeli állampolgárra, aki Magyarország területén szezonális munkavállalási vízummal tartózkodik, illetve az Európai Unió más tagállamában szezonális munkát végez,

d) a vállalaton belül áthelyezett munkavállalóként, au pair-ként vagy tengerészként Magyarország területén tartózkodni szándékozó, illetve tartózkodó harmadik országbeli állampolgárra,

e) arra a harmadik országbeli állampolgárra, aki a menekültügyi hatóságtól menekültkénti elismerését kérte vagy a menekültügyi hatóságtól ideiglenes vagy kiegészítő védelmet kért,

f) arra, akit Magyarország menekültként ismert el, avagy ideiglenes vagy kiegészítő védelemben részesített,

g) a befogadottra,

h) arra a harmadik országbeli állampolgárra, aki az Európai Unió más tagállama által kiadott huzamos tartózkodói jogállást igazoló EK tartózkodási engedéllyel rendelkezik,

i) arra a harmadik országbeli állampolgárra, akinek tartózkodási célja, hogy jogszabály szerint önállóan, ellenérték fejében végezhető tevékenységet folytasson,

j) arra a harmadik országbeli állampolgárra, akinek tartózkodási célja tanulmányok folytatása, valamint

k) arra a harmadik országbeli állampolgárra, aki a 7/A. § alapján keresőtevékenységet folytathat.

(5) Amennyiben a tartózkodási engedély kiadása és meghosszabbítása összevont kérelmezési eljárás keretében történik, az eljáró hatóság az érdemi döntést a kérelem benyújtásától számított kilencven napon belül hozza meg.

(6) Az idegenrendészeti hatóság az (1)-(3) bekezdés szerinti eljárásban a tartózkodási engedélyt összevont engedélyként állítja ki.

(7) Az idegenrendészeti hatóság összevont engedélyezési eljárás keretében összevont engedélyt akkor adhat ki, ha a harmadik országbeli állampolgár

a) foglalkoztatása jogszabályban meghatározott szempontok alapján, valamint hazai foglalkoztatáspolitikai érdekből támogatott, és

b) a törvényben meghatározott tartózkodási feltételeket teljesíti.

(8) Amennyiben a tartózkodási engedély összevont engedélyként kerül kiállításra, a tartózkodási engedély érvényességi ideje – a családi együttélés biztosítása céljából kiadott tartózkodási engedély az EU Kék Kártya és a 29. § (1) bekezdés a) pontja alapján kiadott

humanitárius tartózkodási engedély kivételével – legfeljebb két év, amely alkalmanként legfeljebb két évvel meghosszabbítható.”

9. §

(1) A harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény 35. § (1) bekezdés *b*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Magyarországon történő letelepedés céljából nemzeti letelepedési engedélyt – a (4) bekezdésben foglalt kivétellel – az a harmadik országbeli állampolgár kaphat, aki tartózkodási engedéllyel vagy ideiglenes letelepedési engedéllyel rendelkezik, és)

„*b*) a kérelem benyújtását közvetlenül megelőzően legalább egy éve eltartott felmenőként családi életközösségben él bevándorolt, letelepedett, illetve menekültként elismert harmadik országbeli állampolgárral;”

(2) A harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény 35. § (1) bekezdés a) pontja helyébe a következő g) ponttal egészül ki:

(Magyarországon történő letelepedés céljából nemzeti letelepedési engedélyt – a (4) bekezdésben foglalt kivétellel – az a harmadik országbeli állampolgár kaphat, aki tartózkodási engedéllyel vagy ideiglenes letelepedési engedéllyel rendelkezik, és)

„*g*) bevándorolt, letelepedett, illetve menekültként elismert harmadik országbeli állampolgár kiskorú gyermeke.”

10. §

A harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény 54. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„54. § (1) Az idegenrendészeti hatóság a kitoloncolás végrehajtásának biztosítása érdekében idegenrendészeti őrizetbe veheti azt a harmadik országbeli állampolgárt, aki

- a*) a hatóság elöl elrejtőzött, vagy a kitoloncolás végrehajtását más módon akadályozza,
- b*) a távozást megtagadja, vagy más alapos ok miatt feltehető, hogy a kiutasítás végrehajtását késlelteti vagy megghiúsítja, illetve szökésének veszélye áll fenn,
- c*) a kötelező tartózkodásra kijelölt helyen irányadó magatartási szabályokat súlyosan vagy ismételten megsértette,
- d*) a számára előírt hatóság előtti megjelenési kötelezettséget felszólításra sem teljesítette, és ezzel akadályozza az idegenrendészeti eljárás lefolytatását, vagy
- e*) szándékos bűncselekmény elkövetése miatt kiszabott szabadságvesztés-büntetésből szabadult.

(2) Az idegenrendészeti őrizetnek az (1) bekezdés *a*), illetve *b*) pontja alapján történő elrendelése előtt az idegenrendészeti hatóság mérlegeli, hogy a kitoloncolás végrehajtása a 48. § (2) bekezdésében vagy a 62. § (1) bekezdésben foglaltak alkalmazásával biztosítható-e.

(3) Az idegenrendészeti őrizetet határozattal kell elrendelni, és azt a közléssel egyidejűleg végre kell hajtani.

(4) Az idegenrendészeti őrizet legfeljebb hetvenkét órára rendelhető el, amelyet az őrizet helye szerint illetékes járásbíróság a harmadik országbeli állampolgár kitoloncolásáig, alkalmanként legfeljebb harminc nappal meghosszabbíthat.

(5) Az idegenrendészeti őrizet hat hónap elteltével további, legfeljebb hat hónappal – a (4) bekezdésben foglaltak szerint – meghosszabbítható, ha a kiutasítás végrehajtása minden szükséges intézkedés megtétele ellenére azért tart tovább hat hónapnál, mert

a) az érintett harmadik országbeli állampolgár nem működik együtt a hatósággal, vagy
b) a kitoloncoláshoz szükséges okmányok beszerzése a harmadik országbeli állampolgár származási országának, vagy az őt visszafogadási egyezmény alapján visszafogadni vagy egyébként befogadni köteles állam hatóságainak eljárása miatt elhúzódik.

(6) Az idegenrendészeti őrizetet meg kell szüntetni, ha

a) a kiutasítás végrehajtásának feltételei biztosítottak,

b) nyilvánvalóvá válik, hogy a kiutasítást nem lehet végrehajtani,

c) az őrizet elrendelésétől számítva hat hónap – vagy az (5) bekezdésben foglalt feltételek fennállása esetén tizenkét hónap – eltelt,

d) a harmadik országbeli állampolgár nemzetközi védelem iránti kérelme alapján a törvényben meghatározottak szerint jogosult a Magyarország területén való tartózkodásra, vagy

e) a harmadik országbeli állampolgár menekültügyi őrizet hatálya alá kerül.

(7) A (6) bekezdés c) pontjának alkalmazásában az őrizet időtartamába a kiutasítást előkészítő őrizet időtartama beleszámítandó. A menekültügyi őrizet időtartama az idegenrendészeti őrizet és a kiutasítást előkészítő őrizet időtartamába nem számít bele.

(8) Az idegenrendészeti őrizet (6) bekezdés b), illetve c) pontja alapján történő megszüntetése esetén az őrizetet elrendelő idegenrendészeti hatóság a harmadik országbeli állampolgár számára kijelölt helyen való tartózkodást rendel el.”

11. §

A harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény 62. §-a a következő (8) bekezdéssel egészül ki:

„(8) Az idegenrendészeti hatóság a harmadik országbeli állampolgár kijelölt helyen való tartózkodását megszünteti, ha

a) a harmadik országbeli állampolgár engedély nélkül ismeretlen helyre távozott és egy hónap elteltével nem tér vissza, vagy

b) a kijelölt helyen való tartózkodás elrendelésének oka megszűnt.”

12. §

A harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény 63. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„63. § (1) Ha a közösségi szálláson vagy befogadó állomáson történő kötelező tartózkodás elrendelésétől két hónap eltelt, de az elrendelés alapjául szolgáló körülmény a harmadik országbeli állampolgárnak fel nem róható okból továbbra is fennáll, a harmadik országbeli állampolgár számára más tartózkodási helyet kell kijelölni.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott tartózkodási helyként Magyarország bármely települése is kijelölhető.

(3) A 62. § (2) bekezdés b) pontjában meghatározott magatartási szabályok meghatározása során rendelkezni kell arról is, hogy a kijelölt tartózkodási helyet, illetve a meghatározott települést a harmadik országbeli állampolgár nem hagyhatja el.”

13. §

A harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény 64. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„64. § Az a harmadik országbeli állampolgár, akinek kijelölt helyen való tartózkodását az idegenrendészeti hatóság a 62. § (1) bekezdés e) pontja alapján elrendelte, az elrendelő idegenrendészeti hatóság hozzájárulásával a magyarországi munkavállalásra vonatkozó szabályok szerint jogosult arra, hogy keresőtevékenységet folytasson.”

14. §

A harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény 69. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A harmadik országbeli állampolgárt légi vagy vízi úton, illetve menetrend szerint közlekedő járással közúton Magyarország területére, illetve területén át más célállamba szállító fuvarozónak a szállítást megelőzően meg kell bizonyosodnia arról, hogy a harmadik országbeli állampolgár rendelkezik-e a beutazáshoz vagy átutazáshoz érvényes úti okmánnyal, illetve három hónapot meg nem haladó tartózkodásra jogosító vízummal.”

15. §

A harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény 70. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A légifuvarozót a határforgalmat ellenőrző hatóság kezdeményezésére az idegenrendészeti hatóság – a jogszabályban meghatározott – közrendvédelmi bírsággal sújtja, amennyiben a légifuvarozó – jogszabályban meghatározott kötelezettségét megszegve – nem szolgáltat adatot azokról az utasokról, akiket nem az Európai Unió valamely tagállamának vagy valamely schengeni állam területéről szállít Magyarország területére.”

16. §

A harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény 96. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Az (1) bekezdés e) pontjában meghatározott adatok az összevont kérelmezési eljárás vonatkozásában különösen a következők:

- a) a foglalkoztató adatai (név, cím, székhely, telephely, gazdálkodási forma, adószám, KSH szám),
- b) a munkavégzés helye,
- c) a munkakör (FEOR szám), valamint
- d) a foglalkoztatásra irányuló jogviszony időtartama.”

17. §

A harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény 103. § (1)-(2) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(1) Az idegenrendészeti hatóság a külföldre utazási korlátozás hatálya alatt álló harmadik országbeli állampolgárral kapcsolatos következő adatokat kezeli:
a) a harmadik országbeli állampolgár természetes személyazonosító adatai, valamint
b) a külföldre utazási korlátozást kezdeményező szerv megnevezése.
(2) Az (1) bekezdésben meghatározott adatokat az idegenrendészeti hatóság a korlátozás megszűnéséig kezeli.”

18. §

A harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény 107. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép és a következő (4) –(5) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A Nemzetközi Bűnügyi Együttműködési Központ, valamint a bűnüldöző szervek nemzetközi együttműködéséről szóló törvény alapján közvetlen információcserére feljogosított magyar bűnüldöző szerv az EGT-tagállam vagy harmadik ország bűnüldöző szerve részére a bűnüldöző szervek nemzetközi együttműködésének tárgyában létrehozott, törvénnyel kihirdetett nemzetközi szerződés alapján, az abban meghatározott adatkörben és célból az idegenrendészeti résznyilvántartásokból adatot továbbíthat.

(4) A Vízuminformációs Rendszerhez a VIS rendelet 15-20. cikke szerinti célokból a külön jogszabályban meghatározott idegenrendészeti hatóságok rendelkeznek hozzáféréssel.

(5) Az idegenrendészeti hatóság az ideiglenes és az EK letelepedési engedély kiadására, valamint az idegenrendészeti kiutasításra vonatkozó eljárásban a 34. § (9)-(10) bekezdése és a 45. § (2b) bekezdése szerinti megkeresés során az Európai Unió tagállamától a harmadik országbeli állampolgár 94. §-ban meghatározott személyes adatait, valamint a menekültkénti elismerésre vagy kiegészítő védelem fennállására vonatkozó adatokat veheti át.”

19. §

(1) A harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény 110. §-a a következő (6)-(7) bekezdéssel egészül ki:

„(6) A 2013. július 1-jét megelőzően közösségi szálláson és befogadó állomáson kijelölt helyen való tartózkodásra kötelezettek 2013. augusztus 31-ig kötelesek a befogadó állomást, illetve a közösségi szállást elhagyni.

(7) A 2013. július 1-jét megelőzően a dublini eljárásban történő átadás vagy visszaadás végrehajtásának biztosítása érdekében elrendelt és folyamatban lévő idegenrendészeti őrizetet meg kell szüntetni, és meg kell vizsgálni, hogy a menekültügyi őrizet elrendelésének feltételei fennállnak-e.”

(2) A harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény 110. §-a a következő (8) bekezdéssel egészül ki:

„(8) A 2013. december 31. napját követően indult tartózkodási engedély kiadása vagy meghosszabbítása iránti kérelem ügyében, amennyiben a harmadik országbeli állampolgár a hatálybalépést megelőzően kiadott munkavállalási engedéllyel rendelkezik, részére – a tartózkodási feltételek teljesítése esetén – összevont engedélyt kell kiadni, és az eljárás során mellőzni kell annak vizsgálatát, hogy a harmadik országbeli állampolgár foglalkoztatása jogszabályban meghatározott szempontok alapján, valamint hazai foglalkoztatáspolitikai érdekből támogatott-e.”

20. §

A harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény 111. § (1) bekezdése a következő *s*) ponttal egészül ki:

(Felhatalmazást kap a Kormány, hogy rendeletben szabályozza:)

„*s*) az összevont engedély adattartalmát és kiállításának feltételeit, valamint az összevont kérelmezési eljárás szabályait.”

21. §

A harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény 120. § (1) bekezdése a következő *w*) ponttal egészül ki:

(E törvény a következő közösségi jogi aktusoknak történő részleges megfelelést szolgálja:)

„*w*) a harmadik országbeli állampolgárok valamely tagállam területén való tartózkodására és munkavállalására vonatkozó összevont engedélyre irányuló összevont kérelmezési eljárásról, valamint a harmadik országból származó, valamely tagállam területén jogszerűen tartózkodó munkavállalók közös jogairól szóló, 2011. december 13-i, 2011/98/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv.”

22. §

Hatályát veszti a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény

- a*) 13. § (1) bekezdés *b*) pont *bh*) alpontja, valamint
- b*) 20. § (5) bekezdése.

3. A menedékjogról szóló 2007. évi LXXX. törvény módosítása

23. §

(1) A menedékjogról szóló 2007. évi LXXX. törvény 2. § *j*) pont *jb*) alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában)

(családtag: a külföldi)

„*jb*) szülője, illetve vele érkező, a magyar jog szerint érte felelős külföldi személy, ha az elismerését kérő vagy a nemzetközi védelemben részesített személy kiskorú;”

(2) A menedékjogról szóló 2007. évi LXXX. törvény 2. §-a a következő *l*) ponttal egészül ki:

(E törvény alkalmazásában)

„*l) rendelkezésre állást biztosító intézkedés: olyan intézkedés, amely*
la) az elismerését kérő menekültügyi hatóság előtti rendszeres jelentkezési kötelezettségéről,
lb) a kijelölt tartózkodási hely – magánszállás, befogadó állomás, közösségi szállás vagy
meghatározott település közigazgatási területe – elrendeléséről, vagy
lc) a pénzügyi letét alkalmazásáról
rendelkezik.”

24. §

A menedékjogról szóló 2007. évi LXXX. törvény 5. § (1) bekezdés *c)* és *d)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az elismerését kérő jogosult)

„*c) az elismerés iránti kérelem benyújtásától számított 9 hónapon belül a befogadó állomás területén, azt követően a külföldiekre vonatkozó általános szabályok szerint történő munkavégzésre*
d) a menekültügyi eljárás időtartama alatt az Egyesült Nemzetek Szervezete Menekültügyi Főbiztosságával, illetve más nemzetközi szervezettel vagy egyesülettel való kapcsolat felvételére és fenntartására.”

25. §

A menedékjogról szóló 2007. évi LXXX. törvény 10. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A menekült jogosult

a) a jogszabályban meghatározott személyazonosító igazolványra és a Genfi Egyezményben foglalt kétnyelvű úti okmányra, amennyiben ilyen okmány kiállítását nemzetbiztonsági vagy közrendi érdek nem zárja ki,
b) az e törvényben és más jogszabályban meghatározott feltételek szerint ellátásra, támogatásra és szállásra, valamint
c) a törvényben meghatározott, társadalmi beilleszkedését elősegítő támogatásokra.”

26. §

A menedékjogról szóló 2007. évi LXXX. törvény 17. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az oltalmazott – a 10. § (3) bekezdés *a)* pontjától eltérően – a jogszabályban meghatározott úti okmányra jogosult, amennyiben ilyen okmány kiállítását nemzetbiztonsági vagy közrendi érdek nem zárja ki.”

27. §

A menedékjogról szóló 2007. évi LXXX. törvény 26. §-a a következő (3)-(4) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Amennyiben az elismerését kérő – különösen tartós munkavállalása esetén – nem minősül rászorultnak, a menekültügyi hatóság megkövetelheti a befogadás anyagi

feltételeinek, illetve az egészségügyi ellátás költségeinek részben vagy egészben történő megtérítését.

(4) Amennyiben bebizonyosodik, hogy az elismerését kérő rendelkezett a befogadás anyagi feltételei, illetve az egészségügyi ellátás fedezetével, miközben ezeket számára a (2) bekezdés alapján a menekültügyi hatóság biztosította, a menekültügyi hatóság elrendelheti az elismerését kérő számára a költségek visszatérítését.”

28. §

A menedékjogról szóló 2007. évi LXXX. törvény 28. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„28. § A befogadás anyagi feltételeit a menekültügyi őrizetben lévő elismerését kérő részére is biztosítani kell.”

29. §

A menedékjogról szóló 2007. évi LXXX. törvény 30. §-a és az azt megelőző alcím helyébe a következő rendelkezés és alcím lép:

„A befogadás anyagi feltételeinek korlátozása vagy megvonása

30. § (1) Az elismerését kérő számára biztosított, a befogadás anyagi feltételei korlátozhatók, illetve – kivételes és kellően indokolt esetben – megvonhatók, ha az elismerését kérő

a) a befogadó állomást vagy a számára kijelölt kötelező tartózkodási helyet a kijelölő hatóság engedélye nélkül huszonnégy órát meghaladó időtartamra elhagyja,

b) a számára engedélyezett magánszállásról ismeretlen helyre távozott, és az eltávozástól számítva tizenöt nap eltelt,

c) ismételten, változatlan ténybeli alapon nyújt be elismerés iránti kérelmet,

d) a menekültügyi eljárással összefüggő jelentkezési kötelezettségének nem tesz eleget, nem szolgáltat adatot vagy információt, illetve a személyes meghallgatásokon nem jelenik meg, vagy

e) elhallgatta, hogy pénzforrásokkal rendelkezik, és így jogtalanul vette igénybe a befogadás anyagi feltételeit.

(2) A menekültügyi hatóság szankciókat helyezhet kilátásba, ha az elismerését kérő

a) a kijelölt szálláshelyen irányadó magatartási szabályokat súlyosan megszegi, vagy

b) súlyosan erőszakos magatartást tanúsít.

(3) A befogadás anyagi feltételeit korlátozó vagy megvonó döntés meghozatala során

a) a menekültügyi hatóságnak figyelemmel kell lennie az elismerését kérő egyéni helyzetére, különös tekintettel a különleges bánásmódot igénylő személyekre, továbbá

b) a korlátozásnak vagy megvonásnak arányban kell állnia az elkövetett szabályszegéssel.

(4) A sürgősségi egészségügyi ellátást a befogadás anyagi feltételeinek az (1) bekezdés szerinti korlátozása vagy megvonása esetében is biztosítani kell. Amennyiben a menekültügyi hatóság az (1) bekezdés alapján a különleges bánásmódot igénylő személy elhelyezési jogosultságát megvonta, a menekültügyi hatóság intézkedik a menedékkérő más formában, a szociális intézményrendszer keretében történő elhelyezése iránt.

(5) A befogadás anyagi feltételeinek korlátozásáról vagy megvonásáról, illetve a (2) bekezdésben meghatározott jogkövetkezményről a menekültügyi hatóság végzéssel dönt.

(6) A menekültügyi hatóság az (1)-(2) bekezdés alapján hozott döntése meghozatala során, mérlegeli a korlátozás vagy megvonás, illetve a (2) bekezdés alapján hozott döntés alapjául szolgáló cselekmény súlyát, figyelemmel a cselekmény által esetlegesen okozott kárra is.

(7) Amennyiben a befogadás anyagi feltételeinek korlátozása vagy megvonása alapjául szolgáló okok elhárultak, a menekültügyi hatóság az elismerését kérő egyéni helyzetének mérlegelését követően a befogadás korlátozott vagy megvont anyagi feltételeit – végzéssel – újból biztosíthatja.”

30. §

A menedékjogról szóló 2007. évi LXXX. törvény 31. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Ha a menekültügyi hatóság a 30. § (1) bekezdése alapján a befogadás anyagi feltételeit korlátozta vagy megvonta, illetve a (2) bekezdés alapján döntött, az erről rendelkező végzéssel szemben bírósági felülvizsgálatnak van helye.”

31. §

A menedékjogról szóló 2007. évi LXXX. törvény a következő 31/A-31/F. §-sal és az azt megelőző alcímmel egészül ki:

„A menekültügyi őrizet

31/A. § (1) A menekültügyi hatóság a 33. §-ban, illetve a 49. § (5) bekezdésében foglaltak biztosítása céljából – a (2) bekezdésben, valamint a 31/B. §-ban meghatározott korlátozások figyelembevételével mellett – menekültügyi őrizetbe veheti azt az elismerését kérőt, akinek tartózkodási jogcíme kizárólag az elismerés iránti kérelem benyújtásán alapul, amennyiben

a) az elismerését kérő személyazonossága, illetve állampolgársága nem tisztázott, ennek megállapítása érdekében,

b) az elismerését kérő a hatóság elől elrejtőzött vagy a menekültügyi eljárás lefolytatását más módon akadályozza,

c) alapos ok miatt feltehető, hogy az elismerését kérő a menekültügyi eljárás lefolytatását késlelteti vagy megghiúsítja, illetve szökésének veszélye áll fenn, a menekültügyi eljárás lefolytatásához szükséges adatok megállapítása érdekében,

d) az elismerését kérő őrizetbe vétele a nemzetbiztonság, illetve a közbiztonság vagy – a kötelező tartózkodásra kijelölt helyen irányadó magatartási szabályok súlyos vagy ismételt megsértése esetén – a közrend védelme érdekében szükséges,

e) a kérelem előterjesztésére repülőtéri eljárásban került sor, vagy

f) a számára előírt megjelenési kötelezettséget az elismerését kérő felszólításra sem teljesítette, és ezzel akadályozza a dublini eljárás lefolytatását.

(2) Nem rendelhető el menekültügyi őrizet a kísérő nélküli kiskorú elismerését kérővel szemben.

(3) A menekültügyi őrizet elrendelésére egyedi mérlegelés esetén és kizárólag abban az esetben kerülhet sor, ha annak célja a rendelkezésre állást biztosító intézkedés alkalmazásával nem biztosítható.

(4) A menekültügyi őrizet elrendelése előtt a menekültügyi hatóság mérlegeli, hogy az (1) bekezdés szerinti cél a rendelkezésre állást biztosító intézkedés alkalmazásával biztosítható-e.

(5) A 2. § *l)* pont *lc)* alpontja szerinti intézkedés önállóan vagy a 2. § *l)* pont *la)*, illetve *lb)* alpontjában meghatározott intézkedésekkel párhuzamosan is elrendelhető.

(6) A menekültügyi őrizetet határozattal kell elrendelni, és azt a közléssel egyidejűleg végre kell hajtani.

(7) A menekültügyi őrizet legfeljebb hetvenkét órára rendelhető el. A menekültügyi hatóság a menekültügyi őrizet hetvenkét órán túli meghosszabbítását az elrendeléstől számított huszonnégy órán belül indítványozhatja az őrizet helye szerint illetékes járásbíróságnál. A bíróság legfeljebb hatvan nappal hosszabbíthatja meg az őrizet időtartamát, amely időtartam a menekültügyi hatóság kezdeményezésére legfeljebb két alkalommal újabb hatvan nappal hosszabbítható meg úgy, hogy az őrizet időtartama ez esetben sem haladhatja meg a hat hónapot. A meghosszabbításra vonatkozó indítványnak a meghosszabbítás esedékességének napját megelőző nyolc munkanapon belül kell megérkeznie a bírósághoz. A menekültügyi hatóság az indítványát köteles megindokolni.

(8) A menekültügyi őrizet hat hónapnál – a kiskorú gyermekkel rendelkező család esetében harminc napnál – nem tarthat tovább.

(9) A menekültügyi őrizetet haladéktalanul meg kell szüntetni, ha

a) az elrendelésétől számítva hat hónap – a kiskorú gyermekkel rendelkező család esetében harminc nap – eltelt,

b) az elrendelésének oka megszűnt,

c) megállapításra kerül, hogy az őrizetbe vett elismerését kérő kísérő nélküli kiskorú,

d) az őrizetbe vett elismerését kérő egészségügyi állapota miatt huzamos kórházi kezelést igényel,

e) a dublini eljárásban történő átadás vagy visszaadás (a továbbiakban: dublini átadás) végrehajtásának feltételei biztosítottak, vagy

f) nyilvánvalóvá válik, hogy a dublini átadást nem lehet végrehajtani.

(10) A menekültügyi őrizetnek a (9) bekezdés *a)*, *c)*, *d)*, illetve *f)* pontja alapján történő megszüntetése esetén a menekültügyi hatóság az elismerését kérő számára kijelölt tartózkodási helyet rendel el.

31/B. § (1) Nem rendelhető el menekültügyi őrizet kizárólag azon az alapon, hogy az elismerését kérő elismerés iránti kérelmet terjesztett elő.

(2) A menekültügyi őrizet kiskorú gyermekkel rendelkező családdal szemben csak végső intézkedésként, a gyermek mindenekfelett álló érdekét elsődlegesen figyelembe véve rendelhető el.

31/C. § (1) Az elismerését kérő a rendelkezésre állást biztosító intézkedés alkalmazására, illetve a menekültügyi őrizet elrendelésére irányuló eljárás felfüggesztését nem kérheti.

(2) A rendelkezésre állást biztosító intézkedés alkalmazását, illetve a menekültügyi őrizet elrendelő határozat ellen jogorvoslatnak helye nincs.

(3) Az elismerését kérő a rendelkezésre állást biztosító intézkedés alkalmazásával, illetve a menekültügyi őrizet elrendelésével szemben kifogással élhet, amennyiben a menekültügyi hatóság a 31/E-31/F. §-ban meghatározott kötelezettségét elmulasztotta.

(4) A kifogást az elismerését kérő tartózkodási helye szerint illetékes járásbíróság nyolc napon belül bírálja el.

(5) A bíróság döntése alapján az elmulasztott intézkedést pótolni kell, illetve a jogsértő állapotot meg kell szüntetni.

31/D. § (1) A bíróság a kifogás elbírálásával, valamint a menekültügyi őrizet meghosszabbításával kapcsolatos eljárásában egyesbíróként jár el, és végzéssel határoz.

(2) Ha a bíróság a kifogást vagy az indítványt elutasította, ugyanazon alapon újabb kifogás vagy indítvány előterjesztésének nincs helye.

(3) A bírósági eljárás során az elismerését kérőt csak jogi képviselő képviselheti.

(4) A bíróság az elismerését kérő számára ügygondnokot rendel ki, ha az a magyar nyelvet nem ismeri és képviselétéről meghatalmazott útján nem tud gondoskodni.

(5) Személyes meghallgatást kell tartani – a (7) bekezdésben meghatározott kivétellel –

a) a menekültügyi őrizet tartamának a bíróság részéről történő első, hetvenkét órán túli meghosszabbításakor, valamint

b) a kifogással, illetve a menekültügyi őrizet további meghosszabbításával kapcsolatos eljárásban, ha személyes meghallgatását az érintett kéri.

(6) A személyes meghallgatást az őrizet helyén és az elismerését kérő jogi képviselője távollétében is meg lehet tartani.

(7) A személyes meghallgatást a bíróság mellőzheti, ha

a) az elismerését kérő a megjelenésre fekvőbeteg-gyógyintézeti ellátása miatt képtelen, vagy

b) a kifogás vagy az indítvány nem a jogosulttól származik.

(8) A személyes meghallgatáson az elismerését kérő, illetve a menekültügyi hatóság a bizonyítékait írásban előterjesztheti vagy szóban előadhatja. A jelenlevőknek módot kell adni arra, hogy a bizonyítékokat – jogszabály eltérő rendelkezésének hiányában – megismerjék. Ha az elismerését kérő, illetve az indítványozó menekültügyi hatóság képviselője nem jelent meg, de az észrevételét írásban benyújtotta, azt a bíróság ismerteti.

(9) A bíróság végzését az elismerését kérővel és a menekültügyi hatósággal, valamint a jogi képviselőjével, illetve az ügygondnokával kell közölni. A végzést kihirdetés útján kell közölni, és azt az írásba foglalást követően nyomban kézbesíteni is kell.

(10) A bíróság döntése ellen további jogorvoslatnak nincs helye.

(11) A bírósági eljárás tárgyi költségmentes.

31/E. § (1) A menekültügyi őrizetben lévő elismerését kérőt jogairól és kötelezettségeiről anyanyelvén vagy az általa ismert más nyelven tájékoztatni kell.

(2) A menekültügyi őrizetbe vételt elrendelő hatóságnak ideiglenes intézkedésként haladéktalanul gondoskodnia kell az őrizetbe vett kérelmező felügyelet nélkül maradt, illetve eltartott családtagja elhelyezéséről, továbbá az őrizetlenül hagyott értéktárgyainak biztonságba helyezéséről.

31/F. § (1) A menekültügyi őrizetet a menekültügyi hatóság az erre a célra kijelölt helyen foganatosítja.

(2) A menekültügyi őrizet végrehajtása során

a) – a házastársak kivételével – a férfiakat a nőktől, valamint

b) a kiskorú gyermekkel rendelkező családokat – a magánélet megfelelő védelmének biztosításával – a többi őrizettestől el kell különíteni.

(3) A különleges bánásmódot igénylő személyek elhelyezéséről sajátos szükségleteikre – különösen a korukra, valamint az egészségügyi (és ennek részeként mentális) állapotukra – figyelemmel kell gondoskodni.

(4) A menekültügyi őrizetben lévő elismerését kérő

a) – a befogadás anyagi feltételei mellett – jogosult

aa) a hozzátartozójával, illetve a konzuli képviselője tagjával történő ellenőrzés nélküli kapcsolattartásra,

ab) a jogszabályban meghatározottak szerint csomag átvételére és küldésére, levelezés folytatására és látogató fogadására,

ac) az élelmezésének saját költségén történő kiegészítésére,

ad) a vallásának gyakorlására,

ae) a rendelkezésre álló közművelődési lehetőségek igénybevételére,

af) kifogás, kérés, panasz, közérdekű bejelentés megtételére, valamint

ag) – napi legalább egy óra időtartamban – a szabad levegőn tartózkodásra, továbbá

b) köteles

ba) a menekültügyi őrizet végrehajtására szolgáló létesítmény rendjét megtartani, az ezzel összefüggő utasításoknak eleget tenni,

bb) olyan magatartást tanúsítani, amely a többi menekültügyi őrizetben lévő személy jogait nem sérti, illetve nyugalmát nem zavarja,
bc) az általa használt helyiségek tisztán tartásában díjazás nélkül közreműködni,
bd) a személyét érintő vizsgálatoknak magát alávetni, a ruházat átvizsgálását és a birtokban nem tartható személyes tárgyak elvételét tűrni, valamint
be) a tartására és ellátására fordított költséget, illetve az általa szándékosan okozott kárt megtéríteni.”

32. §

(1) A menedékjogról szóló 2007. évi LXXX. törvény 32. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A menekült és az oltalmazott – rászorultsága esetén – az elismerésről szóló jogerős határozat keltétől számított legfeljebb 60 napig jogosult a befogadás anyagi feltételeinek igénybevételére, valamint a jogszabályban meghatározott ellátásra és támogatásra.”

(2) A menedékjogról szóló 2007. évi LXXX. törvény 32. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Amennyiben az ellátás, illetve a támogatás biztosításához szükséges döntés alakszerű meghozatala jogszabály előírása alapján nem mellőzhető, a menekültügyi hatóság az (1)-(2) bekezdés hatálya alá tartozó ügyekben határozattal dönt, amely határozattal szemben bírósági felülvizsgálatnak van helye. A bíróság a menekültügyi hatóság döntését megváltoztathatja.”

33. §

A menedékjogról szóló 2007. évi LXXX. törvény 32/A. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„32/A. § (1) A menekült, az oltalmazott, továbbá a menedékes számára biztosított befogadás anyagi feltételei, valamint a jogszabályban meghatározott ellátások és támogatások korlátozhatók vagy megvonhatók, ha a menekült, az oltalmazott, továbbá a menedékes

a) a befogadó állomáson irányadó magatartási szabályokat ismételten vagy súlyosan megszegi,

b) az együttműködési kötelezettségét ismételten vagy súlyosan megszegi,

c) a befogadás anyagi feltételeire, illetve a jogszabályban meghatározott támogatásra és ellátásra való jogosultság megszerzése érdekében vagyonára, illetve jövedelmére vonatkozóan valótlan nyilatkozatot tesz vagy a nyilatkozattételt megtagadja, vagy

d) súlyosan erőszakos magatartást tanúsít.

(2) A befogadás anyagi feltételei, illetve a jogszabályban meghatározott ellátások és támogatások korlátozásáról vagy megvonásáról a menekültügyi hatóság határozattal dönt.

(3) A 30. § (3)-(7) bekezdésében foglalt előírásokat az (1) bekezdés alapján hozott döntésekre is megfelelően alkalmazni kell.”

34. §

A menedékjogról szóló 2007. évi LXXX. törvény 32/B. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A bíróság a menekültügyi hatóság határozatát megváltoztathatja. A bíróság eljárást befejező döntésével szemben jogorvoslatnak nincs helye.”

35. §

A menedékjogról szóló 2007. évi LXXX. törvény VI. Fejezete a következő 32/C. §-sal egészül ki:

„32/C. § A menekült és az oltalmazott társadalmi beilleszkedése, ezen belül különösen a nyelvoktatás, az oktatás, a munkaerő-piaci és szociális integráció kapcsán az ellenőrzési és koordinatív feladatköröket a menekültügyi hatóság látja el.”

36. §

A menedékjogról szóló 2007. évi LXXX. törvény 35. § (10) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(10) A menekültügyi hatóság az elismerés iránti kérelem benyújtásakor, illetve a menekültügyi őrizet elrendelésekor intézkedik az elismerését kérő arcképmásának, valamint ujjnyomatának rögzítése iránt.”

37. §

A menedékjogról szóló 2007. évi LXXX. törvény 48. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A menekültügyi hatóság a menekültkénti vagy oltalmazottkénti elismerését kérő külföldit (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban: kérelmező) az előzetes vizsgálati eljárást lezáró döntés vagy a 49. § (4) bekezdése alapján a kérelmező átadásáról hozott végzés jogerőre emelkedéséig befogadó állomáson helyezi el, kivéve, ha

a) a kérelmező személyi szabadságot korlátozó kényszerintézkedés, intézkedés vagy büntetés, vagy idegenrendészeti eljárásban elrendelt személyi szabadságot korlátozó intézkedés hatálya alatt áll,

b) fennállnak a menekültügyi őrizet elrendelésének feltételei, vagy

c) a kérelmező jogszerűen tartózkodik Magyarország területén és nem kéri a befogadó állomáson történő elhelyezését.”

38. §

A menedékjogról szóló 2007. évi LXXX. törvény 51. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A (3) bekezdés a)-b) pontjában foglaltak esetén az elismerését kérőnek kell bizonyítania, hogy ebben az országban nem volt lehetősége hatékony védelemre a 2. § i) pontjában foglaltak értelmében.”

39. §

A menedékjogról szóló 2007. évi LXXX. törvény 56. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A menekültügyi hatóság a kérelmet részletes vizsgálati eljárásra utaló végzésében a kérelmező részére szálláshelyként – kérelmére – magánszálláshelyet, ennek hiányában befogadó állomást vagy szerződés alapján fenntartott más szálláshelyet jelöl ki, kivéve, ha a kérelmező személyi szabadságot korlátozó kényszerintézkedés, intézkedés vagy büntetés, vagy idegenrendészeti eljárásban elrendelt személyi szabadságot korlátozó intézkedés hatálya alatt áll.”

40. §

A menedékjogról szóló 2007. évi LXXX. törvény a következő 62/A. §-sal egészül ki:

„62/A. § (1) Az üldöztetés vagy súlyos sérelem elleni védelmet csak az alábbiak nyújthatják:

a) az állam; vagy

b) az államot vagy az államterület egy jelentős részét ellenőrzésük alatt tartó felek vagy szervezetek, ideértve a nemzetközi szervezeteket is, amennyiben hajlandóak és képesek a (2) bekezdés szerinti védelem nyújtására.

(2) Az üldöztetés vagy súlyos sérelem elleni védelemnek hatékonynak és ideiglenes jellegűnek kell lennie. A védelem általában akkor biztosított, ha

a) az (1) bekezdés a)-b) pontjában meghatározott szereplők – például az üldöztetésnek, illetve súlyos sérelmet okozónak minősülő cselekmények felderítéséhez, büntetőeljárás útján történő üldözéséhez és szankcionálásához szükséges hatékony jogszabályokkal – megfelelő lépéseket tesznek az üldöztetés, illetve a súlyos sérelem megakadályozása érdekében, valamint

b) a kérelmező a védelemhez hozzáférhet.”

41. §

A menedékjogról szóló 2007. évi LXXX. törvény 68. § (2) és (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A keresetlevelet a határozat közlésétől számított nyolc napon belül, a menekültügyi hatóságnál kell benyújtani. A menekültügyi hatóság a keresetlevelet az ügy irataival és ellenkérelmével együtt haladéktalanul megküldi a bíróságnak. A keresetlevél benyújtásának a menekültügyi hatóság határozatának végrehajtására – az 54. §-ban foglalt eset kivételével – halasztó hatálya van.

(3) A keresetről a bíróság – a keresetlevél beérkezésétől számított hatvan napon belül – peres eljárásban dönt. Ha a kérelmező személyi szabadságot korlátozó kényszerintézkedés, intézkedés vagy büntetés, avagy idegenrendészeti eljárásban elrendelt személyi szabadságot korlátozó intézkedés hatálya alatt áll, a bíróság soron kívül jár el.”

42. §

A menedékjogról szóló 2007. évi LXXX. törvény 83. § (3) bekezdés a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az ujjnyomat-adat rögzítésének és tárolásának célja)

„a) az Európai Parlament és a Tanács .../2013/EU Rendeletének hatékony alkalmazása érdekében az ujjnyomatok összehasonlítására és az EURODAC rendszerhez a tagállamok

rendészeti szervei és az EUROPOL részére biztosított, rendészeti célú hozzáférés biztosítására irányuló, ...-i, .../2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet végrehajtása;”

43. §

A menedékjogról szóló 2007. évi LXXX. törvény 88. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A menekültügyi hatóság az (1) bekezdés szerinti adatokat az Európai Unió Bizottsága és az Egyesült Nemzetek Szervezete Menekültügyi Főbiztossága részére is átadja.”

44. §

A menedékjogról szóló 2007. évi LXXX. törvény a következő 92. §-sal egészül ki:

„92. § (1) A 2014. január 1. napját megelőzően befogadó állomáson elhelyezett menekültek és oltalmazottak 2014. február 28. napjáig kötelesek a befogadó állomást elhagyni.

(2) A menekültügyi őrizet, illetve a 31/A. § (4) bekezdés *a)-c)* pontja szerinti intézkedés a 2013. szeptember 1. napján folyamatban lévő menekültügyi eljárásokban is elrendelhető.

(3) Az a menekültként vagy oltalmazottként elismert személy, akinek 2014. január 1. napján a jogszabályban meghatározott támogatás iránti kérelme elbírálása folyamatban van vagy támogatásban részesül – amennyiben a menekültkénti vagy oltalmazotti elismeréstől számított négy hónap nem telt el –, az integrációs szerződést 2014. február 28. napjáig kötheti meg. A 2014. január 1. napja előtt megítélt támogatások folyósítására 2014. február 28. napja után nem kerülhet sor.”

45. §

A menedékjogról szóló 2007. évi LXXX. törvény 93. § (3) bekezdése a következő *c)-g)* ponttal egészül ki:

(A miniszter felhatalmazást kap arra, hogy rendeletben)

„*c)* határozza meg az Európai Parlament és a Tanács .../2013/EU rendeletének 33. cikke szerinti korai előrejelzésre, készütségre és válságkezelésre vonatkozó rendszer működtetéséhez szükséges adatközlésre vonatkozó részletes szabályokat és jelölje ki a felelős hatóságokat,

d) határozza meg a 31/A. § (4) bekezdés *c)* pontja szerinti pénzügyi letét összegét, valamint

e) határozza meg a menekültügyi őrizet végrehajtására vonatkozó részletes szabályokat.”

46. §

A menedékjogról szóló 2007. évi LXXX. törvény 95. § (1) bekezdése a következő *o)-p)* ponttal egészül ki:

(E törvény a következő közösségi jogi aktusoknak történő megfelelést szolgálja:)

„*o)* a harmadik országbeli állampolgárok és hontalan személyek nemzetközi védelemre jogosultként való elismerésére, az egységes menekült- vagy kiegészítő védelmet biztosító

jogállásra, valamint a nyújtott védelem tartalmára vonatkozó szabályokról szóló, 2011. december 13-i, 2011/95/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv;

p) az egy harmadik ország állampolgára, illetve hontalan személy által a tagállamok egyikében benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó feltételek és eljárási szabályok megállapításáról szóló, ...-i, .../2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet;

r) az Európai Parlament és a Tanács .../2013/EU Rendeletének hatékony alkalmazása érdekében az ujjnyomatok összehasonlítására és az EURODAC rendszerhez a tagállamok rendészeti szervei és az EUROPOL részére biztosított, rendészeti célú hozzáférés biztosítására irányuló, ...-i, .../2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet.”

47. §

A menedékjogról szóló 2007. évi LXXX. törvény VI. Fejezetének címe helyébe az „*A BEFOGADÁSI FELTÉTELEK, A MENEKÜLTÜGYI ŐRIZET; A MENEKÜLT, AZ OLTALMAZOTT, VALAMINT A MENEDÉKES ELLÁTÁSA ÉS TÁMOGATÁSA*” fejezetcím lép.

48. §

Hatályát veszti a menedékjogról szóló 2007. évi LXXX. törvény 95. § (1) bekezdés j) pontja.

4. Egyes további törvények módosítása

49. §

Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 102. § (2) bekezdés c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A 2. § (1) bekezdésében megjelölt Magyarországon élő nem magyar állampolgárnak azt kell tekinteni, aki)

„c) jogszabály értelmében menekültnek vagy oltalmazottnak minősül.”

50. §

(1) A foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló 1991. évi IV. törvény 2. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Azt a harmadik országból származó munkavállalót, aki Magyarországon legalább hat hónapig munkaviszonyban állt, az álláskeresőként való nyilvántartásba vétel, valamint az álláskereső ellátása tekintetében az e törvény és végrehajtási szabályai által meghatározott jogokat és kötelezettségeket illetően a magyar állampolgárral azonos jogok és kötelezettségek illetik meg.”

(2) A foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló 1991. évi IV. törvény 7. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„7. § (1) A harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló törvényben meghatározott harmadik országbeli állampolgár (a továbbiakban: harmadik

országbeli állampolgár) Magyarország területén – a 2. § (2) bekezdésében, valamint a (3) bekezdésben meghatározott kivétellel –

a) az idegenrendészeti hatóság által a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló törvényben meghatározott összevont kérelmezési eljárás alapján kiadott tartózkodási engedély, vagy

b) kiküldetés keretében vagy szezonális foglalkoztatás keretében történő munkavégzés céljából, valamint a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló törvényben meghatározott három hónapot meg nem haladó tartózkodási vízummal rendelkező harmadik országbeli állampolgár, továbbá az egyes gyümölcs- és zöldségfélék behozatali árának meghatározására szolgáló behozatali átalányérték megállapításáról szóló, 2011. június 1-i, 539/2011/EU végrehajtási rendelet II. számú mellékletében meghatározott harmadik ország állampolgára részére kiadott munkavállalási engedély alapján létesíthet foglalkoztatásra irányuló jogviszonyt.

(2) Az engedélyezési kötelezettség alá tartozó foglalkoztatásra irányuló jogviszony létesítéséhez szükséges szerződés csak az (1) bekezdésben meghatározott engedély beszerzését követően köthető meg.

(3) A Kormány a 2. § (2) bekezdésében foglaltakon túlmenően, rendeletben mentességi eseteket határozhat meg.

(4) Felhatalmazást kap a Kormány, hogy az (1) bekezdés *b)* pontjában meghatározott engedély tekintetében

a) Magyarország nemzetközi kötelezettségeire, a harmadik országbeli állampolgár személyi, családi és egyéb körülményeire figyelemmel, valamint munkaerőpiaci szempontok alapján egyes tevékenységeket érintően, az engedélyezési kötelezettség alóli mentesség eseteit, valamint

b) az engedély kiadásának részletes szabályait
rendeletben állapítsa meg.

(5) Felhatalmazást kap a Kormány, hogy a szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személy foglalkoztatása tekintetében nemzetközi szerződésben vagy európai közösségi jogi aktusban foglaltak szerint a 2. § (2) bekezdésében meghatározott egyenlő bánásmód követelményétől eltérő szabályokat állapítson meg.

(6) Felhatalmazást kap a foglalkoztatáspolitikáért felelős miniszter (a továbbiakban: miniszter), hogy – a szabályozással érintett foglalkozás szerint feladatkörrel rendelkező miniszterekkel egyetértésben – rendeletben határozza meg

a) a Magyarországon egyidejűleg összesen, valamint az egyes állami foglalkoztatási szervek illetékességi területén, továbbá az egyes foglalkozásokban foglalkoztatható harmadik országbeli állampolgárok – ideértve az (1) bekezdésben meghatározott engedély alapján foglalkoztatásra irányuló jogviszonyt létesítő harmadik országbeli állampolgárokat is – legmagasabb számát,

b) azokat a foglalkozásokat, amelyekben a magyarországi munkanélküliség alakulására és összetételére tekintettel harmadik országbeli állampolgár – ideértve az (1) bekezdés *a)* pontjában meghatározott engedély alapján foglalkoztatásra irányuló jogviszonyt létesítő harmadik országbeli állampolgárokat is – nem foglalkoztatható, valamint

c) az EU Kék Kártya alapján, Magyarországon foglalkoztatásra irányuló jogviszonyt létesítő harmadik országbeli állampolgár részére fizetendő minimális díjazás mértékének kiszámítási módját.

(7) A foglalkoztató és a harmadik országbeli munkavállaló az (1) bekezdés *a)* pontjában meghatározott engedély alapján történő munkavállalás céljából előzetes megállapodást köt – legfeljebb négyéves határozott időtartamú – foglalkoztatásra irányuló jogviszony létesítésére. A megállapodás kötelező érvényű állásajánlatnak minősül. Amennyiben az engedély kiállításra kerül a harmadik országbeli állampolgár részére, a foglalkoztatásra irányuló

jogviszonyt – a (9) bekezdésben foglalt kivétellel – az előzetes megállapodásban foglalt feltételeknek megfelelően, valamint az (1) bekezdés *a*) pontjában meghatározott engedély időtartamának megfelelő időtartammal kell létrehozniuk. A felek ettől eltérő megállapodása érvénytelen.

(8) A (7) bekezdés szerinti előzetes megállapodásnak tartalmaznia kell

- a*) a harmadik országbeli állampolgár által ellátandó tevékenységet, munkakört (FEOR),
- b*) a harmadik országbeli állampolgárnak az *a*) pont szerinti tevékenység ellátásához szükséges felsőfokú szakmai képesítése megnevezését,
- c*) a harmadik országbeli állampolgár részére fizetendő díjazás mértékét,
- d*) a foglalkoztatásra irányuló jogviszony megjelölését, valamint
- e*) a foglalkoztatásra irányuló jogviszony várható időtartamát.

(9) A felek a (8) bekezdés *c*) pontja szerinti díjazás mértékétől kizárólag a harmadik országbeli állampolgár javára térhetnek el.”

(3) A foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló 1991. évi IV. törvény 57/B. § (3) bekezdés 1. pont *a*) alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az adatbázis tartalmazza)

(a foglalkoztatást helyettesítő támogatásra jogosult személyek tekintetében)

„*a*) az alábbi adatokat:

- aa*) a jogosult természetes személyazonosító adatai,
- ab*) a jogosult állampolgársága, illetve bevándorolt, letelepedett, menekült vagy oltalmazott státusza,
- ac*) a jogosult belföldi lakó-, illetve tartózkodási helye,
- ad*) az ellátás megállapítására, megváltoztatására és megszüntetésére vonatkozó adatok,
- ae*) a jogosult Társadalombiztosítási Azonosító Jele (TAJ szám),
- af*) a foglalkoztatást helyettesítő támogatásra jogosult személy iskolai végzettsége, szakképesítése.”

(4) A foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló 1991. évi IV. törvény 58. § (5) bekezdése a következő *v*) ponttal egészül ki:

(E törvény alkalmazásában)

- „*v*) harmadik országból származó munkavállaló: az a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló törvényben meghatározott harmadik országbeli állampolgár, akinek tartózkodását Magyarországon uniós vagy nemzeti jog alapján,
- va*) munkavállalástól eltérő célra engedélyezték, de munkát vállalhat, és aki a harmadik országok állampolgárai tartózkodási engedélye egységes formátumának megállapításáról szóló, 2002. június 13-i, 1030/2002/EK tanácsi rendelettel összhangban tartózkodási engedéllyel rendelkezik, vagy
- vb*) akinek tartózkodását munkavállalás céljából engedélyezték.”

(5) A foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló 1991. évi IV. törvény 60. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Ez a törvény

a) a harmadik országok huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező állampolgárainak jogállásáról szóló, 2003. november 25-i 2003/109/EK tanácsi irányelv 11. cikk (1) bekezdése a) pontjának és 21. cikkének,
b) az Unió polgárainak és családtagjaiknak a tagállamok területén történő szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogáról, valamint az 1612/68/EGK rendelet módosításáról, továbbá a 64/221/EGK, a 68/360/EGK, a 72/194/EGK, a 73/148/EGK, a 75/34/EGK, a 75/35/EGK, a 90/364/EGK, a 90/365/EGK és a 93/96/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2004. április 29-i 2004/38/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 24. cikkének,
c) a harmadik országbeli állampolgárok magas képzettséget igénylő munkavállalás céljából való belépésének és tartózkodásának feltételeiről szóló, 2009. május 25-i 2009/50/EK tanácsi irányelv 5. cikk (1) bekezdés a) pontjának, 7. cikk (4) bekezdés b) pontjának, valamint
d) a harmadik országbeli állampolgárok valamely tagállam területén való tartózkodására és munkavállalására vonatkozó összevont engedélyre irányuló összevont kérelmezési eljárásról, valamint a harmadik országból származó, valamely tagállam területén jogszerűen tartózkodó munkavállalók közös jogairól szóló, 2011. december 13-i, 2011/98/ EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek való megfelelést szolgálja.”

51. §

A közjegyzőkről szóló 1991. évi XLI. törvény 122. § (5) bekezdés b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az ellenőrzés céljából a közjegyző a nyilvántartásokból a fél alábbi adatait ellenőrizheti:)

„b) állampolgárságát, hontalanságát, menekült, oltalmazott, bevándorolt, letelepedett vagy EGT-állampolgár jogállását,”

52. §

(1) A szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény 3. § (1) bekezdés d) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény hatálya – a (2)-(3) bekezdésben foglalt eltérésekkel - kiterjed a Magyarországon élő)

„d) a magyar hatóság által menekültként vagy oltalmazottként elismert személyekre.”

(2) A szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény 3. §-a a következő (4a) bekezdéssel egészül ki:

“(4a) Az Szt. 32/B. § (1) bekezdésében meghatározott időskorúak járadéka tekintetében a törvény hatálya kiterjed az összevont engedéllyel rendelkező, Magyarország területén jogszerűen tartózkodó harmadik országbeli állampolgárra.”

(3) A szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény 4. § (1) bekezdése a következő o) ponttal egészül ki:

(E törvény alkalmazásában)

„o) *integrációs szerződés*: olyan hatósági szerződés, amelyet a hatóság a nemzetközi védelemben részesített személlyel köt, a társadalmi beilleszkedése elősegítése érdekében; a szerződés tartalmazza a hatósági szerződéssel érintett felek jogait és kötelezettségeit, a külföldi együttműködési kötelezettségét, valamint a szerződés megszegésének jogkövetkezményeit.”

(4) A szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény a következő ... fejezettel egészül ki:

„....Fejezet

A menekült vagy oltalmazott társadalmi beilleszkedésének elősegítése

„..... § (1) A menekült vagy oltalmazott társadalmi beilleszkedésének elősegítését a fővárosi és megyei kormányhivatal járási (fővárosi kerületi) hivatala (a továbbiakban: járási hivatal) az e törvényben meghatározott támogatás útján biztosítja. A feladat ellátásához a járási hivatal a központi költségvetésből integrációs normatívát vehet igénybe.

(2) A járási hivatal a menekülttel vagy oltalmazottal társadalmi beilleszkedése elősegítése érdekében – a menekült, oltalmazott kérelmére, rászorultsága esetén – integrációs szerződést köt.

(3) Az integrációs szerződés megkötésére irányuló kérelem a menekültkénti vagy oltalmazottkénti elismerésről szóló jogerős határozat keltétől számított 4 hónapon belül terjeszthető elő. Az integrációs szerződés időbeli hatálya az elismeréstől számított két évig terjedhet.

(4) Amennyiben a menekült vagy oltalmazott

a) a (3) bekezdésben meghatározott határidőig nem nyújt be kérelmet az integrációs szerződés aláírása érdekében,

b) a szerződésben kijelölt járási hivatal illetékességi területéről az integrációs szerződés időtartama alatt – az e törvényben meghatározott eseteket kivéve – elköltözik, vagy

c) a számára az integrációs szerződés alapján nyújtott támogatás folyósítását, illetve szolgáltatások biztosítását e törvény alapján megszüntetik,

menekült vagy oltalmazott jogállására tekintettel megállapított támogatásokra a továbbiakban nem jogosult.

(5) Az integrációs szerződés hatálya alatt a menekült vagy oltalmazott belföldi lakóhelyét csak indokolt esetben változtathatja meg, így különösen akkor, ha a lakóhely változtatása

a) munkavállalás,

b) lakhatás biztosítása,

c) családegyesítés, vagy

d) speciális egészségügyi, szociális intézményi ellátás vagy elhelyezés miatt szükséges.

..... § (1) Az integrációs szerződés alapján nyújtott támogatás folyósítása, illetve szolgáltatások biztosítása felfüggeszthető, ha a menekült vagy oltalmazott

a) legalább 30 napig folyamatosan és önhibájából eredően nem teljesíti az integrációs szerződésből rá háruló kötelezettségeket,

b) vagyonára és jövedelmére vonatkozóan valótlan nyilatkozatot tesz,

c) 30 napot meghaladó fekvőbeteg-gyógyintézeti ellátása szükséges, vagy

d) ellen bűncselekmény elkövetése miatt büntető-eljárás indult.

(2) Az integrációs szerződés alapján nyújtott támogatás folyósítása, illetve szolgáltatások biztosítása megszüntethető, ha

a) az (1) bekezdés a)-c) pontjában meghatározott valamely körülmény az annak vonatkozásában meghatározott határidőt követően is fennáll,

b) az (1) bekezdés a)-d) pontjában meghatározott valamely körülmény miatt a támogatások folyósításának, illetve szolgáltatások biztosításának újbóli felfüggesztése válna szükségessé,
c) a menekültet vagy az oltalmazottat szándékosan elkövetett bűncselekmény miatt jogerősen elítélik, vagy
d) a menekült vagy oltalmazott jogállásáról lemondott vagy azt a menekültügyi hatóság visszavonta.”

(5) A szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény 18/A. § b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A jegyző a települési önkormányzat és a jegyző feladat- és hatáskörébe tartozó szociális ellátásokra való jogosultság megállapítása, az ellátás biztosítása, fenntartása és megszüntetése céljából nyilvántartást vezet. A nyilvántartás tartalmazza)

„b) a jogosult állampolgárságát, illetve bevándorolt, letelepedett, menekült, oltalmazott vagy hontalan jogállását;”

(6) A szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény 54. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A szociális rászorultság igazolásáról a járási hivatal hatósági bizonyítványt (a továbbiakban: bizonyítvány) állít ki. A bizonyítvány hatályossága 1 év. A bizonyítvány tartalmazza a rászoruló személy nevét, lakcímét – tartózkodási engedéllyel rendelkező hontalan személy esetén szálláshelyét –, Társadalombiztosítási Azonosító Jelét, a rászorultság tényét, valamint az igazolás hatályosságát. A bizonyítvány az (1) bekezdésben megjelölt feltételek fennállta esetén ismételt kiállítható.”

(7) A szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény 132. § (2) bekezdése a következő p) ponttal egészül ki:

(Felhatalmazást kap a szociál- és nyugdíjpolitikáért felelős miniszter, hogy rendeletben szabályozza)

„p) – a menekültügyért felelős miniszterrel, valamint az államháztartásért felelős miniszterrel egyetértésben – a járási hivatalok által személyenként igényelhető integrációs normatíva havi összegét.”

53. §

A Magyar Vöröskeresztről szóló 1993. évi XL. törvény 2. § (1) bekezdés d) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A Vöröskereszt - alaptervekenysége körében - a következő feladatokat látja el:)

„d) átmeneti szállások megteremtésével, fenntartásával és egyéb módon közreműködik a menedéket kérők, befogadottak, menekültek, oltalmazottak megsegítésében, előmozdítja hazatérésük lehetőségének mielőbbi megteremtését;”

54. §

A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény 47/A. § (4) bekezdés *b*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A végrehajtó a nyilvántartásból a következő adatokat ellenőrizheti:)

„*b*) állampolgárság, hontalanság, menekült, oltalmazott, bevándorolt, letelepedett vagy EGT-állampolgár jogállás,”

55. §

(1) A nemzetközi bűnügyi jogsegélyről szóló 1996. évi XXXVIII. törvény 14. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„14. § (1) Meg kell tagadni a menekült, az oltalmazott kiadatását, kivéve, ha azt a menedékjogról szóló törvényben meghatározott biztonságos harmadik ország kéri.

(2) A menedékes, a befogadott, valamint a menekültkénti, illetve menedékeskénti elismerését kérő külföldi annak az államnak, ahonnan elmenekült, nem adható ki.

(3) Abban az esetben, ha a kiadni kért személy menekültkénti, illetve menedékeskénti elismerését kéri, illetve menedékjogi eljárása van folyamatban, a 22. § (1) bekezdésében meghatározott kiadatási letartóztatás, illetve a 23. § (3) bekezdése szerint elrendelt ideiglenes kiadatási letartóztatás határideje – a menedékjogi eljárás jogerős befejezését figyelembe véve – oly módon hosszabbodik meg, hogy a menekültkénti, oltalmazottkénti vagy menedékeskénti elismerés megtagadását követően legalább negyven nap álljon rendelkezésre a kiadatás ügyében való döntésre és a kiadott személy átadására. A kiadatási, illetve ideiglenes kiadatási letartóztatás időtartama azonban ebben az esetben sem haladhatja meg a letartóztatás kezdetétől számított huszonnégy hónapot.”

(2) A nemzetközi bűnügyi jogsegélyről szóló 1996. évi XXXVIII. törvény 49. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„49. § (1) Külföldi bíróság által kiszabott végrehajtandó szabadságvesztés végrehajtását át lehet venni, ha az elítélt a végrehajtás átvételéhez hozzájárult, és az átvétel iránti kérelemnek az igazságügyért felelős miniszterhez történő érkezésekor az elítéltnak legalább egy év letöltendő büntetése van hátra, vagy ha a büntetés határozatlan időre szól, feltéve, hogy az elítélt magyar állampolgár és állandó lakóhelye Magyarországon van, illetve Magyarországra bevándorolt, letelepedett, Magyarország által menekültként vagy oltalmazottként elismert nem magyar állampolgár.

(2) Azt a külföldi bíróság által végrehajtandó szabadságvesztésre ítélt magyar állampolgárt, illetve Magyarországra bevándorolt, letelepedett, Magyarország által menekültként vagy oltalmazottként elismert nem magyar állampolgárt, aki a büntetés végrehajtása előtt Magyarországra visszatért – a (3) bekezdésben meghatározott kivétellel –, úgy kell tekinteni, mint aki a végrehajtás átvételéhez hozzájárult.

(3) A (2) bekezdés nem alkalmazható azzal a magyar állampolgárral, illetve Magyarországra bevándorolt, letelepedett, Magyarország által menekültként vagy oltalmazottként elismert nem magyar állampolgárral szemben, akit a külföldi bíróság a távollétében ítélt végrehajtandó szabadságvesztésre, vagy a próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtását a külföldi bíróság azért rendelte el, mert a büntetés végrehajtása előtt Magyarországra visszatért.”

56. §

(1) A munkaügyi ellenőrzésről szóló 1996. évi LXXV. törvény 6. § (1) bekezdés *c*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A felügyelő az ellenőrzés során tapasztalt szabálytalanságok miatt eljárása során a következő intézkedésekkel élhet:)

„*c*) kötelezi a foglalkoztatót a központi költségvetésbe történő befizetésre a harmadik országbeli állampolgár magyarországi foglalkoztatásának engedélyezésére vonatkozó szabályok megértése miatt, a 7/A. §-ban foglaltak szerint, ”

(2) A munkaügyi ellenőrzésről szóló 1996. évi LXXV. törvény. 7/A. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Amennyiben a 3. § (1) bekezdés *i*) pontjában foglaltak megtartásának ellenőrzése során a munkaügyi hatóság azt állapítja meg, hogy a foglalkoztató harmadik országbeli állampolgárt a foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló 1991. évi IV. törvény (a továbbiakban: Flt.) 7. § (1) bekezdés *a*) pontja szerinti összevont kérelmezési eljárás alapján kiadott tartózkodási engedély, illetve *b*) pontja szerinti munkavállalási engedély nélkül foglalkoztat, kötelezi a központi költségvetésbe történő befizetésre a (2)-(5) bekezdésben foglaltak szerint.”

(3) A munkaügyi ellenőrzésről szóló 1996. évi LXXV. törvény 7/A. § (6)-(7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) Amennyiben a munkaügyi hatóság a foglalkoztatót az (1)-(5) bekezdés alapján a központi költségvetésbe történő befizetésre kötelezte, ugyanezen jogsértés miatt munkaügyi bírság nem szabható ki.

(7) A munkaügyi hatóság a 3. § (1) bekezdés *i*) pontja szerinti, harmadik országbeli állampolgár magyarországi foglalkoztatását érintő jogsértés megállapítása esetén a jogerős határozatát megküldi az idegenrendészeti hatóságnak.”

(5) A munkaügyi ellenőrzésről szóló 1996. évi LXXV. törvény 8. § (4) bekezdésében az „A foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló 1991. évi IV. törvényben” szövegrész helyébe az „Az Flt.-ben” szöveg lép.

57. §

A lakástakarékpénztárakról szóló 1996. évi CXIII. törvény 21. § (2) bekezdés *c*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A lakás-előtakarékosság állami támogatására az a lakás-előtakarékoskodó jogosult, aki Magyarország területén lakóhellyel rendelkező)

„*c*) bevándorolt vagy letelepedett jogállású, menekültként vagy oltalmazottként elismert személy.”

58. §

A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény 4. § *u*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában:)

„u) Belföldi:

1. a Magyarország területén a polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló törvény szerint bejelentett lakóhellyel rendelkező magyar állampolgár, a bevándorolt és a letelepedett jogállású, valamint a menekültként, illetve oltalmazottként elismert személy,
2. a szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személyek beutazásáról és tartózkodásáról szóló törvény hatálya alá tartozó személy (a továbbiakban: a szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személy), aki a szabad mozgás és a három hónapot meghaladó tartózkodás jogát Magyarország területén gyakorolja, és a polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló törvény szerint bejelentett lakóhellyel rendelkezik, valamint
3. a hontalan.”

(4) A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény 16. § (1) bekezdés *i*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Egészségügyi szolgáltatásra jogosult - az e törvény szerint biztosított, illetőleg a 13. § szerint egészségügyi szolgáltatásra jogosult személyeken túl - az, aki)

„i) a közoktatásról szóló törvény hatálya alá tartozó alapfokú, középfokú nevelési-oktatási vagy a felsőoktatásról szóló törvény hatálya alá tartozó felsőoktatási intézményben nappali rendszerű oktatás keretében tanulmányokat folytató nagykorú magyar állampolgár, menekült, oltalmazott, valamint az a külföldi állampolgár, aki nemzetközi szerződés vagy az oktatásért felelős miniszter által adományozott ösztöndíj alapján létesített tanulói, hallgatói jogviszonyban áll, továbbá az a szomszédos államokban élő magyarokról szóló törvény hatálya alá tartozó – magyar állampolgársággal nem rendelkező – személy, aki a felsőoktatásról szóló törvény hatálya alá tartozó felsőoktatási intézményben nappali rendszerű oktatás keretében államilag támogatott, vagy magyar állami (rész)ösztöndíjjal támogatott képzési formában hallgatói jogviszonyban áll,”

(5) A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény 16. § (1) bekezdés *l*) és *m*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Egészségügyi szolgáltatásra jogosult - az e törvény szerint biztosított, illetőleg a 13. § szerint egészségügyi szolgáltatásra jogosult személyeken túl - az, aki)

„l) kiskorú, magyar állampolgársággal, menekült vagy oltalmazott jogállással és Magyarország területén lakóhellyel vagy tartózkodási hellyel rendelkezik, továbbá az a nem magyar állampolgárságú kiskorú, aki Magyarország területén lakóhellyel rendelkezik,
m) személyes gondoskodást nyújtó bentlakásos szociális intézményben elhelyezett személy (ide nem értve a külföldi állampolgárt), a gyermekvédelmi rendszerben utógondozási ellátásban részesülő 18–24 éves fiatal felnőtt, továbbá magyar hatóság által **a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény alapján** ideiglenes hatállyal elhelyezett, **vagy** nevelésbe vett külföldi kiskorú személy,”

(6) A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény 39. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A (2) bekezdésben meghatározott kötelezettség további feltétele, hogy a természetes személy a bejelentkezését megelőzően megszakítás nélkül legalább egy éve a polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló törvény szerint bejelentett lakóhellyel, illetve tartózkodási engedéllyel rendelkező hontalan személy esetén a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló törvény szerint bejelentett szálláshellyel rendelkezik Magyarország területén. Az egyéves időtartamba beleszámít az a legfeljebb kilencven napos időszak is, amely alatt a belföldi személy nem rendelkezett Magyarország területén bejelentett lakóhellyel. Ha az állami adóhatóság az egy éves időtartamra vonatkozóan a saját nyilvántartásában nem rendelkezik adattal, a járulékfizetési kötelezettség elbírálása céljából megkeresi a polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartását kezelő központi szervet, a lakcímre vonatkozó adatok közzétevése érdekében.”

59. §

Az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény 3. § s) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában)

„s) *magyar állampolgár*: a magyar állampolgársággal, illetve a törvényben meghatározottak szerint a szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személy (a továbbiakban: a szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személy), a letelepedett, valamint a bevándorolt jogállású személy, továbbá a jogszabály alapján menekültnek vagy oltalmazottnak minősülő személy;”

60. §

A fegyveres biztonsági őrsegről, a természetvédelmi és a mezei őrszolgálatról szóló 1997. évi CLIX. törvény 1. § (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) Fegyveres biztonsági őrseg létrehozható és működtethető a Magyar Honvédség, a rendvédelmi szervek, a Nemzeti Adó- és Vámhivatal, illetve a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal szervezetében (a továbbiakban: fegyveres biztonsági őrseget működtető szervezet) is olyan – az adott szerv tevékenységi körébe tartozó – objektum-, illetve személyőrzési vagy kíséresi feladatok ellátására, amelyekhez az e törvényben meghatározott képesítési követelmények, intézkedési és kényszerítőeszköz-használati jogosultságok elegendők.”

61. §

(1) A fogyatékos személyek jogairól és esélyegyenlőségük biztosításáról szóló 1998. évi XXVI. törvény 23. § (2) bekezdése a következő d) ponttal egészül ki:

„(Az (1) bekezdésben meghatározott támogatásra jogosult)

d) az összevont engedéllyel rendelkező, Magyarország területén jogszerűen tartózkodó harmadik országbeli állampolgár.”

(2) A fogyatékos személyek jogairól és esélyegyenlőségük biztosításáról szóló 1998. évi XXVI. törvény 23/F. § (1) bekezdés b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A kincstár a fogyatékosági támogatásra való jogosultság megállapítása, az ellátás biztosítása céljából nyilvántartást vezet. A nyilvántartás tartalmazza)

„b) a jogosult állampolgárságát, illetve bevándorolt, letelepedett, menekült, oltalmazott vagy hontalan jogállását;”

(3) A fogyatékos személyek jogairól és esélyegyenlőségük biztosításáról szóló 1998. évi XXVI. törvény 23. § (1) bekezdésének nyitó szövegrészében a „menekültként, illetve” szövegrész helyébe a „menekültként, oltalmazottként, menedékesként, illetve” szöveg lép.

62. §

(1) A családok támogatásáról szóló 1998. évi törvény 2. § b) pontja helyébe a következő szöveg lép:

(E törvény hatálya kiterjed – amennyiben nemzetközi szerződés eltérően nem rendelkezik – a Magyarország területén élő)

„b) bevándorolt vagy letelepedett jogállású, továbbá a magyar hatóság által menekültként, oltalmazottként, illetve hontalanként elismert személyekre;”

(2) A családok támogatásáról szóló 1998. évi LXXXIV. törvény 2. §-a a következő f) ponttal egészül ki:

„(E törvény hatálya kiterjed – amennyiben nemzetközi szerződés eltérően nem rendelkezik – a Magyarország területén élő)

f) összevont engedéllyel rendelkező harmadik országbeli állampolgárra, feltéve, hogy a munkavállalást számára hat hónapot meghaladó időtartamra engedélyezték.”

63. §

(1) A szomszédos államokban élő magyarokról szóló 2001. évi LXII. törvény 1. § (3) bekezdés c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Nem terjed ki a törvény hatálya arra a személyre)

„c) aki Magyarország területén bevándorolt, letelepedett, menekült, oltalmazott vagy menedékes jogállást szerzett.”

(2) A szomszédos államokban élő magyarokról szóló 2001. évi LXII. törvény 21. § (2) bekezdés *d)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az elbíráló hatóság az igazolványt visszavonja, ha)

„*d)* annak tulajdonosát a menekültügyi hatóság menekültként, oltalmazottként, illetve menedékesként elismerte; vagy”

(3) A szomszédos államokban élő magyarokról szóló 2001. évi LXII. törvény 21. § (7) bekezdés *d)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az elbíráló hatóság a kérelem elbírálásához, illetőleg a visszavonási ok fennállásának vizsgálatához a következő szervektől igényelhet adatokat:)

„*d)* a központi menekültügyi nyilvántartásból a menekültkénti, oltalmazottkénti vagy menedékeskénti elismerésről.”

(4) A szomszédos államokban élő magyarokról szóló 2001. évi LXII. törvény 21. § (7a) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7a) Az idegenrendészeti hatóság a kiutasításról szóló jogerős határozata közlésével, illetve a beutazási és tartózkodási tilalom elrendelésével, a menekültügyi hatóság a menekültkénti, oltalmazottkénti, menedékeskénti elismerésről szóló jogerős határozata közlésével, a polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartását kezelő központi szerv a magyarországi bejelentett lakóhely címét tartalmazó, a személyi azonosítót és lakcímet igazoló hatósági igazolvány kiadásával egyidejűleg – ha az idegenrendészeti hatóság, a menekültügyi hatóság vagy a polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartását kezelő központi szerv a (6) bekezdés szerinti adatigénylés során megállapítja, hogy az eljárásával érintett személy szerepel a (6) bekezdés szerinti nyilvántartásban – az igazolvány visszavonása érdekében haladéktalanul értesíti az elbíráló hatóságot.”

64. §

(1) A külföldi bizonyítványok és oklevelek elismeréséről szóló 2001. évi C. törvény 4/A. § (1) bekezdés *a)-b)* pontja helyébe a következő rendelkezések lépnek:

(A Harmadik részben foglalt rendelkezések végrehajtása érdekében információs szolgálat működik, mely feladatai:)

„*a)* a magyar állampolgároknak, a velük azonos megítélés alá eső személyeknek, továbbá a tagállamok állampolgárainak, valamint az azzal azonos megítélés alá eső személyeknek és más tagállamok információs szolgálatainak a tájékoztatása a Harmadik részben foglalt rendelkezések végrehajtása érdekében, így tájékoztatás a szakmákat és e szakmák gyakorlását szabályozó nemzeti jogszabályi rendelkezésekről, közöttük a szociális rendelkezésekről és adott esetben az etikai szabályokról, és

b) a magyar állampolgároknak, a velük azonos megítélés alá eső személyeknek, továbbá a tagállamok állampolgárainak, valamint az azzal azonos megítélés alá eső személyeknek a segítése a Harmadik részben foglalt jogok érvényesítésében.”

(2) A külföldi bizonyítványok és oklevelek elismeréséről szóló 2001. évi C. törvény 7. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az eljáró hatóság kivételes méltányosságból felmentheti a kérelmezőt a (1) bekezdésben meghatározott okiratainak benyújtása alól, ha a kérelmező menekült, oltalmazott, menedékes vagy befogadott, az elismerést továbbtanulási céllal kéri, és bizonyítja vagy valószínűsíti, hogy okiratai neki fel nem róható okból nem állnak rendelkezésére.”

(3) A külföldi bizonyítványok és oklevelek elismeréséről szóló 2001. évi C. törvény 28. § (2) bekezdése a következő e) – f) ponttal egészül ki:

„(2) *A tagállam állampolgárával azonos megítélés alá esik:)*

e) összevont engedéllyel rendelkezők;

f) menekült, menedékes, oltalmazott (nemzetközi védelemben részesülő személyek).”

(4) A külföldi bizonyítványok és oklevelek elismeréséről szóló 2001. évi C. törvény 69. §-a az alábbi g) és h) ponttal egészül ki:

g) a Tanács 2011/98/EU európai parlamenti és tanácsi irányelve (2011. december 13.) a harmadik országbeli állampolgárok valamely tagállam területén való tartózkodására és munkavállalására vonatkozó összevont engedélyre irányuló összevont kérelmezési eljárásról, valamint a harmadik országból származó, valamely tagállam területén jogszerűen tartózkodó munkavállalók közös jogairól 12. cikk (1) bekezdés d) pont;

h) a Tanács 2011/95/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (2011. december 13.) a harmadik országbeli állampolgárok és a hontalan személyek nemzetközi védelemre jogosultként való elismerésre, az egységes menekült- vagy kiegészítő védelmet biztosító jogállásra, valamint a nyújtott védelem tartalmára vonatkozó szabályokról 28. cikk.

65. §

A felnőttképzésről szóló 2001. évi CI. törvény 21. § (7) bekezdés c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A (2) bekezdésben meghatározott források terhére támogatás nyújtható olyan nem magyar állampolgárnak is, aki)

„c) a menedékjogról szóló törvény alapján menekült, oltalmazott vagy menedékes jogállású.”

66. §

(1) A közérdekű önkéntes tevékenységről szóló 2005. évi LXXXVIII. törvény 4. § (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) A harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló törvény hatálya alá tartozó személy (a továbbiakban: harmadik országbeli állampolgár) – ide nem értve a menekültként, oltalmazottként vagy menedékesként elismert, bevándorolt, illetve letelepedett személyt – közérdekű önkéntes tevékenységet akkor végezhet, ha

- a) a fogadó szervezet az önkéntes által okozott kár megtérítésére felelősségbiztosítási szerződést kötött,
- b) az önkéntes szállása, ellátása és visszautazása biztosított, valamint
- c) az önkéntes egészségügyi szolgáltatásra jogosult, vagy rendelkezik az egészségügyi szolgáltatások költségét fedező biztosítással.”

(2) A közérdekű önkéntes tevékenységről szóló 2005. évi LXXXVIII. törvény 6. § (5) bekezdés e) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az önkéntes szerződést írásba kell foglalni, ha)

„e) az önkéntes harmadik országbeli állampolgár, ide nem értve a menekültként, oltalmazottként vagy menedékesként elismert, bevándorolt, illetve letelepedett személyt,”

(3) A közérdekű önkéntes tevékenységről szóló 2005. évi LXXXVIII. törvény *Melléklete* 5. pontjában a „menekültként vagy” helyébe a „menekültként, oltalmazottként vagy” szöveg lép.

67. §

(1) Az anyakönyvi eljárásról szóló 2010. évi I. törvény 24. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az a Magyarországon lakóhellyel vagy tartózkodási hellyel rendelkező magyar állampolgár, illetve hontalanként, menekültként vagy oltalmazottként elismert személy, aki külföldön kíván házasságot kötni, az ehhez szükséges tanúsítvány kiadására irányuló kérelmét személyesen bármely települési önkormányzat polgármesteri hivatalának anyakönyvvezetőjénél benyújthatja, aki azt haladéktalanul továbbítja a Kormány általános hatáskörű területi államigazgatási szervéhez.”

(2) Az anyakönyvi eljárásról szóló 2010. évi I. törvény 26. § (1) bekezdés b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A tanúsítvány tartalmazza)

„b) a felek állampolgárságát, hontalanságát, menekült, illetve oltalmazott jogállását,”

(3) Az anyakönyvi eljárásról szóló 2010. évi I. törvény 36. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az a Magyarországon lakóhellyel vagy tartózkodási hellyel rendelkező magyar állampolgár, illetve hontalanként, menekültként vagy oltalmazottként elismert személy, aki külföldön kíván bejegyzett élettársi kapcsolatot létesíteni, az ehhez szükséges tanúsítvány kiadására irányuló kérelmét személyesen bármely települési önkormányzat polgármesteri hivatalának anyakönyvvezetőjénél benyújthatja, aki azt haladéktalanul továbbítja a Kormány általános hatáskörű területi államigazgatási szervéhez.”

(4) Az anyakönyvi eljárásról szóló 2010. évi I. törvény 38. § (1) bekezdés b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A tanúsítvány tartalmazza)

„b) a felek állampolgárságát, hontalanságát, menekült, illetve oltalmazott jogállását,”

(5) Az anyakönyvi eljárásról szóló 2010. évi I. törvény 62. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A haláleset bejelentésekor a Magyarországon bevándoroltként, letelepedettként, menekültként vagy oltalmazottként lakóhellyel rendelkező személy személyazonosító okmányait, a személyi azonosítót és lakcímet igazoló hatósági igazolványát, az orvos által kiállított halottvizsgálati bizonyítványt, továbbá a családi állapotát tanúsító okiratát az anyakönyvvezetőnek át kell adni.”

(6) Az anyakönyvi eljárásról szóló 2010. évi I. törvény 62. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Bevándorolt, letelepedett, menekült és oltalmazott jogállással nem rendelkező nem magyar állampolgár halálesetének bejelentésekor az elhalt személyazonosításra alkalmas okmányait, továbbá az orvos által kiállított halottvizsgálati bizonyítványt az anyakönyvvezetőnek át kell adni. Az anyakönyvvezető az elhalt úti okmányában lévő érvényes magyar vízumra, illetve a tartózkodási jogosultságra vonatkozó bejegyzést követően az anyakönyvi folyószám feltüntetésével „érvénytelen” bejegyzést tesz, és a külföldi hatóságok által kiállított okmányokat a bejelentőnek visszaadja.”

68. §

A katasztrófavédelemről és a hozzá kapcsolódó egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi CXXVIII. törvény 52. § k) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Polgári védelmi feladat:)

„k) közreműködés a kulturális örökség védett elemeinek védelmében, a vizek kártételei elleni védekezés jogszabályban meghatározott feladatainak ellátásában, a menedékjogról szóló törvény hatálya alá tartozó személy elhelyezésében és ellátásában, továbbá a tűzoltásban, és a nemzetközi szerződésekből adódó tájékoztatás és kölcsönös segítségnyújtás feladatainak ellátásában.”

69. §

(1) A nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvény 39. § (1) bekezdés b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Minden magyar állampolgárnak joga, hogy az e törvényben meghatározott feltételek szerint felsőoktatási intézményben tanulmányokat folytasson, magyar állami ösztöndíjjal, magyar állami részösztöndíjjal támogatott [a továbbiakban együtt: magyar állami (rész)ösztöndíj] vagy önköltséges képzésben. Ez a jog megilleti továbbá)

„b) az a) pont hatálya alá nem tartozó, Magyarország területén élő hontalant, menekültet, oltalmazottat, menedékest, befogadottat, bevándoroltat, letelepedettet,”

(2) A nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvény 39. § (1) bekezdés *a* következő *h*) ponttal egészül ki:

(Minden magyar állampolgárnak joga, hogy az e törvényben meghatározott feltételek szerint felsőoktatási intézményben tanulmányokat folytasson, magyar állami ösztöndíjjal, magyar állami részösztöndíjjal támogatott [a továbbiakban együtt: magyar állami (rész)ösztöndíj] vagy önköltséges képzésben. Ez a jog megilleti továbbá)

„h) összevont engedéllyel rendelkezők.”

(3) A nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvény 118. §- a a következő d) ponttal egészül ki:

(118. § Ez a törvény a következő uniós jogi aktusoknak való részleges megfelelést szolgálja:)

d) a Tanács 2011/98/EU európai parlamenti és tanácsi irányelve (2011. december 13.) a harmadik országbeli állampolgárok valamely tagállam területén való tartózkodására és munkavállalására vonatkozó összevont engedélyre irányuló összevont kérelmezési eljárásról, valamint a harmadik országból származó, valamely tagállam területén jogszerűen tartózkodó munkavállalók közös jogairól 12. cikk (1) bekezdés c) pont;

e) a Tanács 2011/95/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (2011. december 13.) a harmadik országbeli állampolgárok és a hontalan személyek nemzetközi védelemre jogosultként való elismerésre, az egységes menekült- vagy kiegészítő védelmet biztosító jogállásra, valamint a nyújtott védelem tartalmára vonatkozó szabályokról 27. cikk (2) bekezdés.

70. §

(1) Az Európai Unió tagállamaival folytatott bűnügyi együttműködésről szóló 2012. évi CLXXX. törvény 111. § (2) bekezdés *b*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A tagállami igazságügyi hatóság által kiszabott szabadságvesztés büntetés vagy szabadságelvonással járó intézkedés végrehajtása az elítélt hozzájárulása nélkül átvehető, ha)

„*b*) a magyar állampolgársággal rendelkező vagy a Magyarországra bevándorolt, itt letelepedett, illetve Magyarország által menekültként vagy oltalmazottként elismert nem magyar állampolgár elítélt a tagállamban történt elítélését követően vagy az ellene a tagállamban folyamatban lévő eljárásra tekintettel Magyarországra szökött vagy ide más módon visszatért, vagy”

(2) Az Európai Unió tagállamaival folytatott bűnügyi együttműködésről szóló 2012. évi CLXXX. törvény 111. § (3) bekezdés *b*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A Magyarországon lakóhellyel vagy tartózkodási hellyel rendelkező, nem magyar állampolgár elítélttel szemben kiszabott büntetésnek vagy alkalmazott intézkedésnek a végrehajtása az elítélt hozzájárulásával átvehető, ha)

„*b*) az elítélt Magyarországra bevándorolt, itt letelepedett, Magyarország által menekültként, vagy oltalmazottként elismert személy, vagy”

5. Záró rendelkezések

71. §

(1) Ez a törvény – a (2) bekezdésben meghatározott kivétellel – 2013. július 1-jén lép hatályba.

(2) 2014. január 1-jén lép hatályba

a) 4. § (2) bekezdés,

b) a 8. §,

c) a 16. §,

d) a 19. § (2) bekezdés,

e) a 20-22. §,

f) a 24. §,

g) a 32. §,

h) a 35. §,

i) az 50. §,

j) az 52. §,

k) az 56. §,

l) a 61-62. §,

m) a 64. §, valamint

n) a 69. §.

72. §

Hatályon kívül helyezésre kerül a Magyar Köztársaság Kormánya és a Bosznia-Hercegovinai Köztársaság Kormánya között személyeknek az államhatáron történő átadásáról és átvételéről szóló, Budapesten, 1996. április 21-én aláírt Egyezmény kihirdetéséről szóló 2006. évi XVIII. Törvény.

73. §

E törvény 68. §-a az Alaptörvény XXXI. cikk (5) bekezdése alapján sarkalatosnak minősül.

74. §

(1) E törvény

a) az 1985. június 14-i Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló egyezmény 26. cikkében foglalt rendelkezések kiegészítéséről szóló, 2001. június 28-i, 2001/51/EK tanácsi irányelvnek,

b) a harmadik országok állampolgárai tanulmányok folytatása, diákcseré, javadalmazás nélküli gyakorlat, illetve önkéntes szolgálat céljából történő beutazásának feltételeiről szóló, 2004. december 13-i, 2004/114/EK tanácsi irányelvnek,

c) a harmadik országbeli állampolgárok magas szintű képzettséget igénylő munkavállalás céljából való belépésének és tartózkodásának feltételeiről szóló, 2009. május 25-i, 2009/50/EK tanácsi irányelv 2. cikk c) és g) pontjában, 15. cikk (5) bekezdésében és 16. cikk (6) bekezdésében foglalt rendelkezéseknek,

d) a harmadik országbeli állampolgárok és hontalan személyek nemzetközi védelemre jogosultként való elismerésére, az egységes menekült- vagy kiegészítő védelmet biztosító jogállásra, valamint a nyújtott védelem tartalmára vonatkozó szabályokról szóló, 2011. december 13-i, 2011/95/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek, valamint

e) a harmadik országbeli állampolgárok valamely tagállam területén való tartózkodására és munkavállalására vonatkozó összevont engedélyre irányuló összevont kérelmezési eljárásról, valamint a harmadik országból származó, valamely tagállam területén jogszerűen tartózkodó munkavállalók közös jogairól szóló, 2011. december 13-i, 2011/98/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek

való megfelelést szolgálja.

(2) E törvény 1. § és 5. § a Közösségi Vízumkódex létrehozásáról (vízumkódex) szóló, 2009. július 13-i 810/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet végrehajtásához szükséges rendelkezéseket állapít meg.

INDOKOLÁS

2013. évi ... törvény

az egyes migrációs, illetve menekültügyi tárgyú és más törvények jogharmonizációs célú módosításáról szóló törvényhez

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

1. A Közös Európai Menekültügyi Rendszer megteremtésének elősegítése érdekében szükséges az uniós irányelvek és rendeletek módosításának megfelelően a hazai migrációs és menedékjogi szabályozást is módosítani szükséges annak érdekében, hogy Magyarország eleget tehessen az uniós jogból fakadó kötelezettségeinek. A Közös Európai Menekültügyi Rendszer második szakaszának kiépítése nem zárult le 2012 végével, de a korábbi uniós minimumszabályok felülvizsgálata már számos esetben konkrét eredményeket hozott. A menekültügyi csomag irányelvei közül elsőként a harmadik országbeli állampolgárok és hontalan személyek nemzetközi védelemre jogosultként való elismerésre, az egységes menekült- vagy kiegészítő védelmet biztosító jogállásra, valamint a nyújtott védelem tartalmára vonatkozó szabályokról szóló, 2011. december 13-i 2011/95/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv, az **ún. Kvalifikációs irányelv** került elfogadásra, amelynek átültetésének határideje 2013. december 21-jén jár le. Ezért szükséges a benne foglalt szabályoknak történő megfelelés érdekében a vonatkozó hazai jogszabályok megfelelő módosítása. A magyar menekültügyi jogszabályok nagyrészt megfelelnek a Kvalifikációs irányelv rendelkezéseinek, így a javasolt módosítások pontosító jellegűek.

A Közös Európai Menekültügyi Rendszer kiépítése keretében politikai megállapodás született további uniós jogszabályokról. Kihirdetésük – technikai okokból – még nem történt meg, de szövegükben a társ-jogalkotók politikai megállapodást értek el, azok véglegesnek tekinthetők, így indokolt, hogy rendelkezéseikre figyelemmel valósuljon meg a hatályos magyar menekültügyi jogszabályok felülvizsgálata. Ezek a következő uniós jogi aktusok:

Az Európai Bizottság 2008 (815) számú végleges javaslata a nemzetközi védelmet kérelmezők befogadására vonatkozó szabályok megállapításáról a menedékkérők befogadása minimumszabályainak megállapításáról szóló 2003. január 27-i 2003/9/EK tanácsi irányelv (a továbbiakban: **Befogadási irányelv**) átdolgozása. Az Európai Bizottság 2008 (820) számú javaslata az egy harmadik ország állampolgára, illetve hontalan személy által a tagállamok egyikében benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó feltételek és eljárási szabályok megállapításáról szóló (átdolgozott 343/2003/EK rendelet, a továbbiakban: **Dublini Rendelet**) és a 2008 (825) számú végleges javaslat az átdolgozott Dublini Rendelet hatékony alkalmazása érdekében az ujjnyomatok összehasonlítására és az EURODAC rendszerhez a tagállamok rendészeti szervei és az EUROPOL részére biztosított, rendészeti célú hozzáférés biztosítására irányuló európai parlamenti és tanácsi rendeletek (átdolgozott 2725/2000/EK rendelet, a továbbiakban: **EURODAC Rendelet**) szintén a menekültügyi csomag részét képezik. A rendelet közvetlenül alkalmazandó és közvetlen hatállyal bíró uniós jogi eszköz, így az abban foglalt rendelkezések átültetése nem szükséges, csupán végrehajtási rendelkezések megalkotása indokolt e két rendelet tekintetében.

2. Az Európai Bizottság 2012 tavaszán ún. EU Pilot eljárást (3322-12-HOME EU Pilot) indított Magyarország ellen, amit 2013 márciusában kötelezettségszegési eljárásként folytatott

tovább Ennek során több ponton hiányosságokat fogalmazott meg a magyar menekültügyi szabályozással kapcsolatban. Ennek megfelelően indokolt a hazai szabályozás korrekciója, különös tekintettel arra, hogy a bizottsági megkeresések nem teljesítése kötelezettségszegési eljárás is folytatását és végső soron az Európai Unió Bírósága általi elmarasztalást eredményezheti. Erre tekintettel 2013. során a menekültügyi jogszabályok átfogó, jogharmonizációt célzó áttekintése és módosítása valósul meg. Az EU Pilot eljárásban, illetve a kötelezettségszegési ismertetett bizottsági megállapítások leginkább a befogadás anyagi feltételeivel és különösen menedékkérők őrizetével kapcsolatosan jeleztek érdemi kifogásokat. E kifogások egy részét a menekültügyi, illetve a migrációs jogszabályok 2012. évi CLXXXI. törvénnyel megvalósított módosítása rendezte. A Bizottság kifogásaira, és az Európai Unió Bírósága C-357/09. számú (Kadzoev) ügyben hozott ítéletének (különösen az ítélet 45. pontjának) megállapításaira tekintettel szükséges a menekültügyi jogszabályok átfogó felülvizsgálata során – a legutóbbi jogszabály-módosítás alkalmával megerősített garanciákat megőrizve – a menekültügyi őrizet bevezetése, feltételeinek rögzítése törvényi szinten. A Bizottság kifogására figyelemmel a menekültügyi őrizet önálló jogintézményként való bevezetése szükséges, mely megfelelő jogalapot hoz létre a menedékkérők őrizetbe vételére vonatkozóan. A menedékkérők őrizetére vonatkozó szabályokat, az őrizet sajátos jellegére és nagyrészt eltérő céljára tekintettel, az idegenrendészeti szabályozástól világosan el kell különíteni. A menekültügyi őrizet szabályait az átdolgozott befogadási irányelv rendelkezéseire figyelemmel szükséges meghatározni. A befogadási irányelv a korábbi uniós szabályozásnál jóval részletesebben rögzíti az őrizet szabályait, jelentősen erősíti a kérelmezőket megillető garanciákat. Előírja az őrizet alternatíváinak (kijelölt helyen való tartózkodás, jelentkezési kötelezettség, vagy pénzügyi garanciavállalás) jogszabályban rögzítését, meghatározza az őrizet elrendelésének okait, továbbá az őrizet maximális időtartamát, valamint a kapcsolódó, az uniós joggal összhangban lévő eljárási garanciáknak a rögzítésére is sor kerül. Az őrizet időtartamának lényegesen rövidebbnek kell lennie, mint az idegenrendészeti eljárásban elrendelt őrizetnek. A menekültügyi őrizetet a jelenlegi őrzött szállásoktól eltérő és speciális elhelyezési körülményeket (épületen belül szabad mozgás, művelődési és sportolási lehetőségek) biztosító intézményben kell végrehajtani. A menedékkérők engedély nélküli távozása és a menekülteljárással való visszaélés magas arányára tekintettel szükséges a menekültügyi őrizet mielőbbi, 2013. július 1-jei bevezetése. Ezzel összefüggésben az erőteljesen növekvő tendenciát mutató illegális migráció visszaszorítása érdekében indokolt egyes, több hatóság által párhuzamosan gyakorolt idegenrendészeti hatáskörök felülvizsgálata és a hatékonyabb, gyorsabb eljárás lefolytatása érdekében egy hatósághoz történő telepítése. Ennek legfontosabb szabályait kormányrendeleti és miniszteri rendeleti szinten kell megállapítani. A jogszabályi változások igénylik a fejezeten belüli létszám-átcsoportosítást, egyéb költségvetési hatással nem kell számolni.

Az Európai Bizottság a befogadás anyagi feltételeinek korlátozása vagy megvonása vonatkozásában is megfogalmazott hiányosságokat. Úgy ítélte meg, hogy az anyagi támogatás korlátozásáról vagy megvonásáról szóló nemzeti jogszabályok bizonyos rendelkezései nincsenek összhangban a befogadási irányelv 16. cikkével és/vagy nem szerepelnek azok között. Ennek megfelelően indokolt a hazai szabályozás korrekciója, különös tekintettel arra, hogy a bizottsági megkeresések nem teljesítése kötelezettségszegési eljárás megindítását is eredményezheti.

A menekültügyi őrizet bevezetésével indokolt azt is, hogy a dublini eljárásban történő átadást biztosító őrizet szabályai a menekültügyi őrizettel egységesen, a menekültügyi joganyagban legyenek meghatározva. Erre akkor kerül sor, ha az eljárás során kiderül, hogy egy másik tagállam illetékes a menedékkérelem elbírálására. A dublini átadások biztosítására

alkalmazott őrizettel kapcsolatban ugyanakkor ki kell emelni, hogy azok a Dublini Rendelet átdolgozott változatában a korábbiaknál jóval részletesebben lettek meghatározva. A rendelet közvetlenül alkalmazandó uniós jogi eszköz, így az abban foglalt rendelkezések átültetése nem szükséges, csupán végrehajtási rendelkezések megalkotására van lehetőség.

Az Európai Unió Bizottsága kifogásolta, hogy rendkívül széles körben kerül sor a dublini eljárás szerint Magyarország által átvett vagy visszavett személyek őrizetbe vételére. Az migrációs és menekültügyi jogszabályok 2012. évi módosítását követően azt az ismételt kérelmezőt, akinek előző kérelme tárgyában a kérelem írásbeli visszavonása esetét kivéve jogerős megszüntető döntés született, és az ismételt kérelem elfogadhatatlanságát vagy nyilvánvaló megalapozatlanságát nem állapította meg a menekültügyi hatóság, megilleti a területen maradás joga, őrizetbe vételére nem kerül sor, az esetek többségében befogadó állomáson kerül elhelyezésre. A szabályozás nem tesz különbséget ún. „dublini eljárás” során Magyarországnak átadott, valamint menedékjogi kérelmet egyéb módon benyújtó menedékkérők között.

3. Az Európai Parlament és a Tanács 2011. december 13-án fogadta el az **Összevont engedély Irányelvet**, amelynek célja, hogy egyetlen közigazgatási rendelkezés keretében a tartózkodási és a munkavállalási engedélyt is magában foglaló összevont engedély kerüljön kiállításra. Összevont engedély kiadását az irányelv nemcsak az elsődlegesen munkavállalás céljából hazánkba érkező harmadik országbeli állampolgárok számára írja elő, hanem azon harmadik országbeli állampolgárok munkavállalását és tartózkodását is összevont engedélyezés keretében kívánja engedélyeztetni, akik elsődlegesen más nem keresőtevékenység – például családgyejesítés – céljából tartózkodnak Magyarországon. Több tagállam bevezetett már ilyen eljárási egyszerűsítést, amely mind a migránsok, mind a munkáltatóik számára hatékonyabb eljárást eredményezett, és a tartózkodás és munkavállalás jogszerűségének ellenőrzése is könnyebbé vált. Az Összevont engedély Irányelv megalkotásának célja a tagállami eljárások összehangolása, valamint az összevont engedéllyel rendelkező harmadik országbeli állampolgárok jogainak harmonizációja volt, ugyanakkor a beutazási és tartózkodási feltételek tekintetében az irányelv nem törekszik harmonizációra. Az Összevont engedély Irányelv átültetésének határideje 2013. december 25-én jár le. Ezért szükséges a benne foglalt szabályoknak történő teljes körű megfelelés érdekében a vonatkozó hazai jogszabályok megfelelő módosítása.

4. Az Európai Bizottság jelenleg végzi a harmadik országbeli állampolgárok magas szintű képzettséget igénylő munkavállalás céljából való belépésének és tartózkodásának feltételeiről szóló, 2009. május 25-i **2009/50/EK tanácsi irányelv** átültetésének értékelését. Az értékelést előkészítő, a Bizottság által megbízott cég előzetes észrevételei alapján jelzett, a családgyejesítéssel kapcsolatos rendelkezéseket érintő, helytállónak bizonyuló kritikákat célszerű mielőbb orvosolni. Az értékelő cég észrevételei alapján szükséges továbbá egyes definíciók jogbiztonság érdekében történő pontosítása, így az előterjesztés e jogszabály-módosítási igényeknek is eleget tesz.

5. A fentiek mellett az előterjesztés pontosítja az egyes ágazati jogszabályokat, annak érdekében, hogy az oltalmazottakat is a menekült jogállásúakkal egyező jogosultságok illessék meg. Ezen túl az előterjesztésben szereplő módosítások biztosítják, hogy a hontalanként elismert személyeket az Egyesült Nemzetek Szervezete keretében New Yorkban, 1954. szeptember 28-án létrejött, a Hontalan Személyek Jogállásáról szóló Egyezményben biztosított egyenlő bánásmód megillessze az Egyezmény 23. és 24. cikkei tekintetében is.

6. A Schengeni Végrehajtási Egyezmény a **fuvarozókat sújtandó pénzügyi szankciókkal (bírsággal)** kapcsolatos rendelkezései teljes, hazánk légi határainak 2012. februári schengeni értékelésén született ajánlásoknak való megfelelés érdekében szükséges az idegenrendészeti jogszabályok módosítása.

7. Az Európai Bizottság a 2013. február 21-én küldött hivatalos felszólításával az Európai Unió működéséről szóló szerződés 258. cikke alapján a vízumjogorvoslat hazai rendszerével kapcsolatban ún. kötelezettségszegési eljárást indított Magyarországgal szemben. Az ebben megfogalmazottak alapján szükséges kiegészítéseket is elvégzi az előterjesztés.

8. A menedékjogról szóló 2007. évi LXXX. törvény (a továbbiakban: Met.) és a végrehajtására kiadott 301/2007. (XI.9.) Korm. rendelet (továbbiakban: Metvhr.) 2010. évi átfogó módosítását követően – amely a támogatások magasabb szintű rendszerét a hasonló helyzetben lévő magyar állampolgárokat megillető támogatásokhoz igazította – több bíráló érte nemzetközi és hazai civil szervezetek részéről a **menekült-integrációs rendszert**.

A nemzetközi védelemben részesített külföldiek társadalmi integrációját elősegítő támogatási rendszerrel kapcsolatban fontos hangsúlyozni, hogy e tárgykört illetően nincs kötelezően alkalmazandó uniós jogi norma, ezen intézkedések mibenlétének meghatározása tagállami hatáskörbe tartozik. Jelenleg az Európai Unión belül sincs olyan integrációs modell, amely példaértékű és egységesen alkalmazható lenne valamennyi tagállam esetében.

A Met. és a Metvhr. szabályai az adható ellátásokat és támogatásokat a rászorultság elve alapján biztosítják, figyelembe véve a magyar nyelvet nem beszélő, többnyire hasznosítható iskolai végzettséggel és szakképzettséggel, valamint kapcsolati hálóval és megfelelő anyagi kondíciókkal nem rendelkező, nemzetközi védelemben részesített külföldiek speciális helyzetét.

A tapasztalatok azt mutatják, hogy a jelenlegi támogatási rendszer egyrészt nem erősíti kellőképpen a támogatásban részesülő saját felelősségét, másfelől az egyébként is korlátozott mértékű költségvetési ráfordítások összege elaprózódik azáltal, hogy a jelenlegi szabályozás az egyéni szükségletektől függetlenül számos integrációs célt azonos mértékben kíván támogatni.

A tervezett módosítások egyrészt nagyobb hangsúlyt fektetnének az egyén felelősségére, másrészt – tekintettel arra, hogy a társadalmi beilleszkedés elősegítését célzó juttatások elsősorban szociális jellegűek – a szociális ágazati szabályozás keretei közé illesztik az integrációt segítő támogatásokat.

9. A tervezet az EU jognak való megfelelés mellett javítja a magyar migrációs joganyag koherenciáját, növelve ezzel a jogbiztonságot, továbbá megkönnyíti a nemzetközi védelemben részesített külföldiek társadalmi beilleszkedését, megkönnyíti a legális migrációt, ezzel erősíti a gazdasági és társadalmi kohéziót.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

Az 1. §-hoz és az 5. §-hoz

Az Európai Bizottság a 2013. február 21-én küldött hivatalos felszólításával az Európai Unió működéséről szóló szerződés 258. cikke alapján a vízumjogorvoslat hazai rendszerével kapcsolatban ún. kötelezettségszegési eljárást indított Magyarországgal szemben. A Bizottság álláspontja szerint a közösségi vízumkódex létrehozásáról szóló 810/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek (a továbbiakban: a Vízumkódex) a vízum elutasításával/megsemmisítésével/visszavonásával szembeni jogorvoslati jog biztosítására vonatkozó kötelezettségnek a magyar jog nem felel meg. A migrációs joganyagban biztosított megoldás, amely a konzuli tisztviselő által elbírált, elutasított vízumkérelmek esetében a külügyminisztert, míg a vízum visszavonása/megsemmisítése esetén a rendőrség másodfokon eljáró szervét, illetve a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatalt mint központi hatóságot jelöli ki a fellebbezések elbírálásáért felelős hatóságként, s ezen túl nem teremti meg a bírósági felülvizsgálat lehetőségét, nem áll összhangban az Európai Unióról szóló szerződés 19. cikk (1) bekezdésével, az Európai Unió Alapjogi Chartájának 47. cikkével, valamint a Vízumkódex 32. cikk (3) bekezdésével, 34. cikk (7) bekezdésével és 35. cikk (7) bekezdésével. Az EU Alapjogi Charta 47. cikke így rendelkezik: „[m]indenkinek, akinek az Unió joga által biztosított jogait és szabadságait megsértették, az e cikkben megállapított feltételek mellett joga van a bíróság előtti hatékony jogorvoslathoz.” A Chartához tartoznak magyarázatok, amelyek bár nem bírnak jogilag kötelező erővel, az értelmezés értékes eszközei, amelyek célja a Charta rendelkezéseinek megvilágítása. A Charta 47. cikkéhez fűzött magyarázat megállapítja, hogy az (1) bekezdés az Európai Emberi Jogi Egyezmény 13. cikkén alapul, majd hozzáteszi: az uniós jogban ugyanakkor a védelem szélesebb körű, mivel az uniós alapjogi katalógus bíróság előtti hatékony jogorvoslathoz való jogot biztosít. Erre tekintettel szükséges megteremteni a magyar jogban is a másodfokú, elutasító közigazgatási határozat elleni bírói felülvizsgálat lehetőségét. A javasolt Szmtv. és Harmtv. módosítások ezt teremtik meg, nemperes eljárások formájában.

A 2. §-hoz és a 14. §-hoz

A Schengeni Végrehajtási Egyezmény a fuvarozókat sújtandó pénzügyi szankciókkal (bírsággal) kapcsolatos rendelkezései teljes, hazánk légi határainak 2012. februári schengeni értékelésén született ajánlásoknak való megfelelés érdekében szükséges az idegenrendészeti jogszabályok módosítása akként, hogy a jövőben a fuvarozó már nem csak az legyen köteles ellenőrizni, hogy a harmadik országbeli állampolgár rendelkezik-e érvényes úti okmánnyal, hanem azt is, hogy a beutazáshoz szükséges három hónapot meg nem haladó tartózkodásra jogosító vízummal rendelkezik-e.

A 3. -15. §-hoz

A hatásköri szabályok megváltozása okán indokolt a rendelkezés módosítása.

A 4. § (1) bekezdéséhez

A harmadik országbeli állampolgárok magas szintű képzettséget igénylő munkavállalás céljából való belépésének és tartózkodásának feltételeiről szóló 2009. május 25-i 2009/50/EK tanácsi irányelv (Kék Kártya Irányelv) 2. cikk g) pontja a felsőfokú szakmai képezések

definíciójában egy kötelező és egy opcionális fordulatot tartalmaz. A módosítással a hazai szabályozás egyértelműsíti, hogy Magyarország kizárólag a kötelező elemét ülteti át a definíciónak, azaz hogy a felsőfokú képesítés nem helyettesíthető azzal összehasonlítható szakmai tapasztalattal.

Tekintettel arra, hogy az EU Kék Kártya a Kék Kártya Irányelv által meghatározott olyan speciális engedély, amely a birtokosát tartózkodásra és munkavállalásra is jogosítja, és a harmadik országok állampolgárai tartózkodási engedélye egységes formátumának megállapításáról szóló, 2002. június 13-i 1030/2002/EK tanácsi rendeletnek megfelelően kell kiállítani, indokolt a fogalom pontosítása, melyben kifejezetten megjelenik, hogy az EU Kék Kártya egy speciális tartózkodási engedély típus.

A 4. § (2) bekezdéséhez

Tekintettel arra, hogy az összevont engedély az Összevont engedély Irányelv által meghatározott olyan tartózkodási engedély, amely a birtokosát tartózkodásra és meghatározott foglalkoztatóval foglalkoztatási jogviszony létesítésére is jogosítja - és a jogharmonizációs kötelezettség okán kerül bevezetésre - indokolt ezen fogalom meghatározása. Az összevont kérelmezési eljárás fogalmának meghatározására szintén jogharmonizációs kötelezettségre tekintettel van szükség.

Az 6. §-hoz

A Kék Kártya Irányelv 15. cikk (5) bekezdés szerint a 2003/86/EK irányelv 13. cikkének (2) és (3) bekezdésétől eltérve, a családtagoknak megadott tartózkodási engedély érvényességi időtartama – amennyiben úti okmányaik érvényességi időtartama ezt lehetővé teszi – azonos az EU kék kártya birtokosa számára kiállított tartózkodási engedély időtartamával.

A Kék Kártya Irányelv 16. cikk (6) bekezdése értelmében többek között a 15. cikk rendelkezéseit a 17. cikk (2) bekezdésében említett megjegyzéssel ellátott huzamos tartózkodási engedély birtokosai tekintetében adott esetben továbbra is alkalmazni kell azt követően, hogy az EU Kék Kártya birtokosa számára kiállították az EK letelepedési engedélyt.

A 7. §-hoz

A gyakorlati tapasztalatok azt mutatják, hogy sok esetben az önkéntes tevékenység folytatására egy évnél hosszabb időtartamban kerül sor. Figyelemmel arra, hogy a harmadik országok állampolgárai tanulmányok folytatása, diákcserre, javadalmazás nélküli gyakorlat, illetve önkéntes szolgálat céljából történő beutazásának feltételeiről szóló 2004/114/EK tanácsi irányelv 15. cikke lehetővé teszi, hogy amennyiben a közérdekű önkéntes tevékenység időtartama meghaladja az egy évet, a tartózkodási engedély érvényességi ideje az önkéntes tevékenység időtartamához igazodjon, indokolt a módosítás.

A 8. §-hoz

A rendelkezés az Összevont engedély 3. cikkének történő megfelelést szolgálja, amely szabályozza, hogy mely esetekben alkalmazhatóak és mely személyi körre nem alkalmazhatóak az összevont engedély kiadására és meghosszabbítására vonatkozó szabályok. Emellett az irányelvnek megfelelően szükséges meghatározni az eljárásra irányadó ügyintézési határidőt, valamint szabályozni kell az összevont kérelmezési eljárás keretében kiadott tartózkodási engedély érvényességi idejét is. Az összevont kérelmezési eljárást a harmadik országbeli állampolgár indítja el belföldön a regionális igazgatóságánál, külföldön

pedig a konzuli tisztviselőnél a tartózkodási engedély kérelmezés szabályai szerint. Az eljárásban annak megítélése, hogy a kérelmező adott foglalkoztatónál történő foglalkoztatása foglalkoztatáspolitikai érdekből támogatott-e, a szakhatóságként eljáró Nemzeti Munkaügyi Hivatal és a Kormányhivatalok keretében működő munkaügyi hatóságok feladata lesz.

A 9. §-hoz

A nemzeti letelepedési engedély kedvezményes kiadása feltételeinek módosítását a jogalkalmazási tapasztalatok indokolják, tekintettel arra, hogy a kiskorú gyermek mindenképp felett álló érdekét szolgálja, hogy a szülei nemzeti letelepedését követően azonnal, várakozási idő nélkül nemzeti letelepedési engedélyt kaphasson.

A 10. §-hoz

A menekültügyi őrizet a Met.-ben kerül szabályozásra, és ezen őrizeti típus magában foglalja a dublini eljárás során történő átadás vagy visszaadás érdekében elrendelt őrizetet is. A fentiek érdekében szükséges az idegenrendészeti őrizetre vonatkozó szabályok módosítása. Indokolt továbbá az őrizet megszüntetési okok kiegészítése azzal is, ha a harmadik országbeli állampolgár menedékjogi kérelmet terjeszt elő és területen maradási joggal rendelkezik, illetve, ha menekültügyi őrizet hatálya alá kerül.

A 11. §-hoz

A Harmtv. jelenleg nem tartalmazza a kijelölt helyen való tartózkodás megszüntetésének eseteit. A jogalkalmazás során felmerült e hiányosság pótlásának az igénye, tekintettel arra, hogy a Ket.-ben meghatározott eljárás megszüntetési esetek e speciális, végrehajtási jellegű intézmény esetében nem alkalmazhatóak.

A 12. §-hoz

A hatályos jogszabály indokolatlanul hosszú ideig biztosítja az illegálisan Magyarországon tartózkodóknak és a befogadottaknak a közösségi szálláson, illetve a befogadó állomáson történő tartózkodás lehetőségét, mely alapesetben tizennyolc hónapig is eltarthat, mely időtartam meghosszabbításának gyakorlatilag nincs felső határa. Ez idő alatt a közösségi szálláson és befogadó állomáson kijelölt helyen tartózkodók számára ezen elhelyezést és ellátást az állam a központi költségvetésből biztosítja. Ez a szabályozás jelenleg is az elismert menekültekhez és oltalmazottakhoz képest is jóval kedvezőbb, tekintettel arra, hogy ezen személyi kör jelenleg is csak hat hónapig maradhat a befogadó állomáson, mely hat hónappal hosszabbítható. Tekintettel arra, hogy a jogi szabályozás a nemzetközi védelem alatt állók vonatkozásában két hónapra csökkenti a befogadó állomáson történő tartózkodás lehetőségét, ezért indokolt a befogadottak és a kitoloncolás végrehajtására várók esetében is a közösségi szálláson és befogadó állomáson történő tartózkodási hely kijelölésének időtartamát két hónapra csökkenteni. Indokolt továbbá szabályozni azt is, hogy a kijelölt tartózkodási hely a meghatározott település közigazgatási területére is kiterjedhet. E tekintetben megállapítható olyan magatartási szabály is a kijelölt tartózkodási helyet megállapító határozatban, hogy ezt a közigazgatási területet nem hagyhatja el a külföldi, amely mellett egyéb magatartási szabály is előírható (pl.: meghatározott időszakonként személyes megjelenési kötelezettség előírása).

13. §-hoz

A jelenleg hatályos törvény lehetővé teszi a kijelölt helyen tartózkodók számára, hogy érvényes munkavállalási engedély birtokában keresőtevékenységet folytassanak az idegenrendészeti hatóság engedélyével. Figyelemmel azonban arra, hogy a munkavállalási engedélyezés rendszere az összevont kérelmezésre eljárásra tekintettel átalakul, célszerű a jogszabály szövegének pontosítása, a munkavállalásra vonatkozó szabályokra történő utalással. Tekintettel azonban arra, hogy a közösségi szállásról és a befogadó állomásról a befogadottaknak is távozniuk kell két hónap elteltével, indokolt lesz a munkavállalás engedélyezésére vonatkozó alacsonyabb szintű szabályozás módosítása akként, hogy a befogadottak munkavállalási engedély nélkül vállalhassanak munkát, ezáltal is könnyebben biztosítva számukra az önellátás megteremtését.

A 16. §-hoz

Tekintettel arra, hogy az összevont kérelmezési eljárás során a tartózkodási engedély és a munkavállalásra jogosító engedély egy eljárásban kerül kiadásra, az idegenrendészeti hatóságnak olyan adatokat is kezelnie kell, melyek a foglalkoztatóhoz, illetve a foglalkoztatási jogviszonyhoz kapcsolódnak. Fentiek alapján szükséges a Harmtv. 96. § (1) bekezdés e) pontjában foglaltak pontosítása, az adatok konkrét meghatározása.

A 17. §-hoz

A Schengeni Információs Rendszer második generációja keretében történő információcseréről, továbbá egyes rendészeti tárgyú törvények ezzel, valamint a Magyar Egyszerűsítési Programmal összefüggő módosításáról szóló 2012. évi CLXXXI. törvény 2013. január 1-i hatállyal módosította a Harmtv. 66. §-át, mellyel a külföldre utazásról szóló 1998. évi XII. törvény (a továbbiakban: Utv.) szabályozásával összhangban a korábbi külföldre utazási tilalom jogintézményét külföldre utazási korlátozásra módosította. A Harmtv. 103. §-ában ez a módosítás nem történt meg, ezt pótolja ez előterjesztés.

A 18. §-hoz

A 2013. évi VIII. törvénnyel kihirdetett, a Magyarország Kormánya és Georgia Kormánya között a bűnözés megelőzésében és leküzdésében történő együttműködésről szóló Megállapodás 5. cikk (1) bekezdés k) pontja alapján a magyar bűnüldöző szervek a partnerországtól érkezett megkeresés alapján átadhatják a Magyarország területén történő tartózkodásra jogosító okmányokra vonatkozó adatokat. Ezen adatok az idegenrendészeti résznyilvántartásokban szerepelnek, melyeket feladataik ellátása céljából a nyomozó hatóságok, illetve a vámhatóság a Harmtv. 106. § (1) bekezdés b) és g) pontja alapján átvehetnek. Ezen adatok külföldre történő továbbításának jogalapja azonban sem a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvényben, sem a Harmtv.-ben, sem a bűnüldöző szervek nemzetközi együttműködéséről szóló 2002. évi LIV törvényben nem biztosítottak. A Harmtv. 107. §-a jelenleg csak azt az esetet szabályozza, amely szerint az idegenrendészeti hatóság ad át külföldi bűnüldöző szervnek, határőrizeti, idegenrendészeti, stb. szervnek az idegenrendészeti résznyilvántartásokból adatokat. A nemzetközi szerződésben vállalt kötelezettség és a belső jog összhangjának megteremtése – amely alkotmányos parancs – érdekében szükséges a Harmtv. 107. § kiegészítése egy új (3) bekezdéssel.

A 19-20. §-hoz

Felhatalmazó és átmeneti rendelkezések.

A 21. §-hoz

Jogharmonizációs záradék.

A 22. §-hoz

Jogtechnikai jellegű rendelkezések.

A 23. § (1) bekezdéséhez

A módosítás az új Kvalifikációs irányelv 2. cikk j) pontjával való összhangjának megteremtését szolgálja: a kiskorúaknak biztosított garanciák erősítése érdekében szélesíti a családtagok fogalmát, kiterjesztve arra a felnőtt személyre is, aki a külföldiért jogszabály vagy az érintett tagállam gyakorlata alapján felelős.

A 23. § (2) bekezdéséhez

A menekültügyi eljárás olyan személyhez kötődő speciális eljárás, amelyben nélkülözhetetlen a menedéket kérő közreműködése. A rendelkezésre állást a jogszabály többféle intézkedés bevezetésével kívánja biztosítani, melyek fogalmát a Met.-ben szükséges meghatározni.

A 24. §-hoz

A befogadási irányelv azzal kívánja erősíteni a kérelmezők jogosítványait a munkavállalás terén, hogy a korábbi szabályozáshoz képest már a kérelem benyújtásától számított legfeljebb 9 hónap elteltével biztosítani rendeli a kérelmezők munkaerő-piaci hozzáférését, amelyet a menekültügyi eljárás jogerős lezárásáig garantálni szükséges.

A 25-26. §-hoz

A módosítás a Kvalifikációs irányelv 25. cikk (2) bekezdésével való összhang megteremtését célozza. Ez alapján: „A tagállamok a területükön kívüli utazást lehetővé tevő okmányokat állítanak ki a kiegészítő védelemben részesülő olyan személyek számára, akik nem kaphatnak nemzeti útlevelet, kivéve, amennyiben ennek kényszerítő nemzetbiztonsági vagy közrendi okok ellentmondanak.” A közrendi, nemzetbiztonsági ok szerepeltetését a státusz-visszavonási ügyek is indokolhatják.

A Met. 10. § (3) bekezdés b)-c) pontjainak módosítását indokolja, hogy a Met. rendelkezései közül kikerülnek a menekültek és oltalmazottak számára az elismerést követően nyújtható, társadalmi beilleszkedésüket elősegítő támogatásokkal kapcsolatos szabályok, így indokolt különbséget tenni a menekültügyi hatóság által biztosítandó ellátások és támogatások, valamint a más törvény hatálya alá tartozó támogatások között.

A 27. §-hoz

A Befogadási Irányelv 17. cikk 4. bekezdése lehetővé teszi, hogy a tagállam a menedékkérőtől anyagi hozzájárulást követeljen meg, amennyiben a befogadás anyagi feltételeire, valamint az egészségügyi ellátás biztosítására kellő fedezettel rendelkezik. A tagállam, amennyiben úgy biztosítja a menedékkérőnek a befogadás anyagi feltételeit és az egészségügyi ellátást, hogy közben erre a menedékkérő fedezettel rendelkezik, a tagállam a menedékkérőtől visszatérítést kérhet.

A 28. §-hoz

Tekintettel az őrizettel kapcsolatos jogszabály-módosítási javaslatokra, indokoltnak tarjuk a rendelkezés pontosítását. A menedékjogot kérelmező külföldiek a jogszabály-módosítást követően menekültügyi őrizetben vagy befogadó állomáson kerülhetnek elhelyezésre, kiutasítást előkészítő őrizetben pedig abban az esetben, ha területen maradási joguk már nem biztosított, erre az esetre az irányelv rendelkezései nem alkalmazandók. Fentiekén kívül a menedékkérő akkor lehet fogvatartott, ha büntetés-végrehajtási intézményben tartózkodik, álláspontunk szerint azonban ebben az esetben az irányelv rendelkezéseit szintén nem kell alkalmazni

A 29-30. §-hoz

Az átdolgozott befogadási irányelv csak az anyagi feltételek korlátozásának és megvonásának lehetőségét ismeri, így az uniós joggal való összhang biztosítása érdekében ennek egyértelmű megjelölése, valamint a korábbi szabályozásból a *megtagadás* lehetőségét törölni szükséges.

A jelenleg hatályos magyar szabályozás a befogadás anyagi feltételeinek korlátozásán, illetve megvonásán túl megengedi azok megtagadását is, ez pedig a Bizottság egyik fő kifogása volt az EU Pilot ügy kapcsán. A befogadási irányelv 16. cikk (1) bekezdése (átdolgozott irányelv 20. cikk (1) bekezdés) kimerítő módon részletezi a korlátozást vagy megvonást megengedő indokokat.

A befogadási feltételekről szóló irányelv szerint ezekben az esetekben a tagállamok szankciókat határozhatnak meg az ilyen súlyos szabályszegést elkövetők ellen. A Bizottság úgy véli, hogy csak a befogadási irányelvben taxatív módon felsorolt esetekben alkalmazható a feltételek megvonása, illetve korlátozása, azok között pedig nem szerepelnek az (2) bekezdés szerinti magatartások, ezért indokolt azoknak külön bekezdésben történő szabályozása.

Az átdolgozott befogadási irányelv csak a feltételek korlátozásának és megvonásának lehetőségét ismeri, így az uniós joggal való összhang biztosítása érdekében a korábbi szabályozásból a *megtagadás* lehetőségét törölni szükséges.

A 31. §-hoz

A menedékkérők őrizetbe vételére vonatkozó szabályokat jelenleg az idegenrendészeti joganyag tartalmazza. A menekültügyi őrizet jogintézményét az idegenrendészeti szabályozástól elkülönítve, az átdolgozott befogadási irányelv rendelkezéseire figyelemmel szükséges meghatározni. A befogadási irányelv kimerítő felsorolásban meghatározza az őrizet elrendelésének okait. Az őrizetbe vétel tervezetben szereplő esetei megfelelnek az irányelvben meghatározottaknak, figyelemmel arra, hogy az irányelv hatálya a menedékjogi jogszabályok alapján a területen maradási jogot élvező menedékkérőkre terjed ki, tehát nem érinti azon

külföldieket akiknek az esetében a menekültügyi hatóság korábban jogerős elutasító döntést hozott, és azokat akik menedékkérelmüket írásban visszavonták.

A szabadságkorlátozásra vonatkozó hatósági és bírósági döntéseknek egyedi mérlegelésen kell alapulnia, melynek szempontjait (pl. a menedékkérő egészségügyi állapota, életkora, magyar állampolgárral fennálló igazolt családi kapcsolata stb.) végrehajtási jogszabályban célszerű megállapítani. A menekültügyi őrizet legfeljebb hetvenkét órára rendelhető el, amelyet az őrizet helye szerint illetékes járásbíróság legfeljebb hatvan nappal meghosszabbíthat. Az őrizet időtartamának további meghosszabbítására irányuló indítvány esetén figyelemmel kell lenni arra, hogy őrizet összidőtartama nem haladhatja meg a hat hónapot, kiskorú gyermekkel rendelkező család esetében a harminc napot. A menekültügyi hatóság az indítványát megindokolja.

Az új jogintézmény mellett biztosítani szükséges a szabadságkorlátozás alternatíváit is. Ilyen a rendszeres jelentkezési kötelezettség, a kijelölt helyen való tartózkodásra kötelezés, valamint a pénzügyi letét intézményének bevezetése, amelyet iránymutatásában az ENSZ Menekültügyi Főbiztosság is szorgalmaz. Ezen lehetőségek alkalmazását a menekültügyi hatóság hatáskörébe indokolt utalni.

A befogadási irányelv 11. cikke értelmében kiskorúakat kizárólag végső esetben lehet őrizetbe venni, azt követően, hogy megállapítást nyert, hogy kevésbé kényszerítő jellegű alternatív intézkedések alkalmazása nem lenne hatékony. Az irányelv előírja továbbá, hogy az őrizetben tartott családok számára magánéletet garantáló külön szálláshelyet kell biztosítani.

A hatályos szabályozás értelmében kísérő nélküli kiskorú külföldivel szemben őrizet nem rendelhető el. A kísérő nélküli kiskorú külföldiek gyermekvédelmi intézményben kerülnek elhelyezésre.

A rendelkezésre állást biztosító intézkedések alkalmazását és a legfeljebb 72 óra időtartamú menekültügyi őrizetet a menekültügyi hatóság rendelheti el. A szabadság korlátozás hosszabbításáról a menekültügyi hatóság kezdeményezése alapján, indokolással ellátott indítványra a járásbíróság dönt. A rendelkezésre állást biztosító intézkedések, valamint a menekültügyi őrizet elrendelésével, meghosszabbításával szemben a kérelmező kifogással élhet, melyet a kérelmező tartózkodási helye szerint illetékes járásbíróság bírál el. A kifogás elbírálása során tisztázandó kérdés, hogy az elrendelő hatóság eleget tett-e a 31/E.§ és 31/F.§-ban foglalt kötelezettségeinek. A befogadási irányelv előírja, hogy amennyiben az őrizetet közigazgatási hatóságok rendelik el, gondoskodni kell arról, hogy az őrizet jogszerűségének bírósági felülvizsgálatát hivatalból és/vagy a kérelmező kérésére mielőbb elvégezzék. A felülvizsgálatra nyitva álló határidő meghatározását a nemzeti jogban kell rögzíteni, amely a tervezet szerint 8 nap. Az irányelv az őrizet jogszerűtlenségének megállapítása esetére kötelezően előírja a kérelmező szabadítását. A tervezetben ez az eset a menekültügyi őrizet kötelező megszüntetésének esetei között került szabályozásra azzal, hogy az elrendelés oka megszűnt.

A befogadási irányelv 9. cikk (6) bekezdése előírja, hogy az őrizetbe vételt elrendelő intézkedés igazságügyi szerv általi felülvizsgálata esetén a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a kérelmezők ingyenes jogi segítségnyújtást és képviselőt vehessenek igénybe. Az ingyenes jogi segítségnyújtást és képviselőt ellátó személy képzettségével és összeférhetetlenségével szemben támasztott követelményeket a nemzeti jognak kell meghatároznia. A jogi segítségnyújtás és képviselő igénybevételére irányadó eljárások meghatározása ugyancsak a nemzeti jogalkotás körébe tartozik. A tervezet az irányelvben foglaltaknak megfelelően előírja, hogy a képviselőt csak jogi képviselő láthatja el a bírósági

eljárás során, ezen kívül rendelkezik az ügygondnok kirendelésének esetéről is. Az irányelv előírja továbbá, hogy az őrizetbe vett személyeket haladéktalanul és írásban tájékoztatni kell az őrizetbe vétel indokairól, az őrizetbe vételt elrendelő intézkedés megtámadására vonatkozó eljárásokról, az ingyenes jogi segítségnyújtás és képviselő kérelmezésének lehetőségéről. A tervezet szerint a menekültügyi őrizet elrendelése határozattal történik.

A befogadási irányelv 10. cikk (5) bekezdése előírja, hogy az őrizetben lévő kérelmezőt rendszeresen tájékoztatni kell a létesítményben alkalmazott szabályokról, valamint jogairól és kötelességeikről olyan nyelven, amelyet megért vagy ésszerűen feltételezhető, hogy megért. A tervezet az irányelv rendelkezéseinek megfelelően vezette be a menekültügyi hatóság számára előírt tájékoztatási kötelezettséget kiegészítve azzal, hogy ideiglenes intézkedésként haladéktalanul gondoskodni kell a felügyelet nélkül maradt vagy eltartott családtagok elhelyezéséről, továbbá az őrizetlenül hagyott értéktárgyak biztonságba helyezéséről.

A menekültügyi őrizetet a jelenlegi őrzött szállásoktól még megnevezésében is eltérő és speciális elhelyezési körülményeket biztosító intézményben kell végrehajtani, figyelemmel a befogadási irányelvben meghatározott körülményekre.

A 32. § (1) bekezdéséhez

Tekintettel arra, hogy a menekült és oltalmazott integrációs célú támogatásának szabályozása egyfelől a szociális tárgyú jogszabályokban fog megjelenni, másfelől ezért a tevékenységért a járási hivatalok lesznek felelősek, továbbá figyelembe véve az önálló életvitel mielőbbi megkezdéséhez fűződő érdeket, célszerű a lehető legrövidebb ideig lehetővé tenni a menekültek, oltalmazottak befogadó állomáson történő elhelyezését. Mivel a hosszú távú intézményi elhelyezés gátolja a hatékony beilleszkedést, ezért a befogadó állomáson eltölthető 60 napos időtartam egyedüli célja, hogy ezalatt beazonosítsák a menekült, oltalmazott beilleszkedéséért felelős járási hivatalt, továbbá előkészítsék az integrációs szerződést.

A 32. § (2) bekezdéséhez, valamint a 33-34. §-hoz

A menekült és oltalmazott integrációs célú támogatásának szabályozása a szociális tárgyú jogszabályokban fog megjelenni, a befogadó állomáson nyújtott elhelyezés 60 napos időtartama alatt a menekült és az oltalmazott kizárólag olyan ellátási formákat vehet igénybe, amellyel kapcsolatos döntéshozatal a menekültügyi hatóság hatáskörébe tartozik.

A korábbi szabályozás alapján nem volt egyértelmű, hogy mely támogatások esetében kellett a menekültügyi hatóságnak alakszerű határozatot hoznia. Egyes támogatások igénybevételehez – így például az utazási kedvezmények igénybevétele esetében – a menekültügyi hatóság igazolást állított ki, ezért célszerű ezt a kérdést is egyértelműen rendezni.

A 35. §-hoz

A módosított jogszabályi rendelkezések eredményeként a társadalmi beilleszkedés gyakorlati, támogatásokon alapuló elősegítése kikerül a menekültügyi hatóság feladatköréből. Azonban a társadalmi beilleszkedés folyamatának ellenőrzésével, továbbá az intézményközi koordinációval összefüggő feladatokat indokolt a menekültügyi hatóság mint központi közigazgatási szerv hatáskörében megtartani.

A 36. §-hoz

A személyazonosság megállapítása érdekében, összhangban a Harmtv. 53. §-ával indokolt a menekültügyi őrizetbe vett menedékkérő ujjnyomatát rögzíteni.

A 37. §-hoz

Tekintettel arra, hogy a befogadási irányelv szerint a menekültügyi őrizet elrendelésére csak az irányelvben meghatározott esetekben és csak akkor van lehetőség, ha az intézkedés célja egyéb, a rendelkezésre állást biztosító intézkedés alkalmazásával nem valósítható meg, a kérelmező elhelyezésére főszabály szerint befogadó állomáson kerül sor. A tervezetben szereplő menekültügyi őrizet kialakításával szükséges a Met. 48.§-ának módosítása.

A 38. §-hoz

A menedékjogi őrizet bevezetésével indokolt, hogy a dublini eljárásban történő átadást biztosító őrizetnek jelenleg a Harmtv., illetve a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény végrehajtásáról szóló 114/2007. (V. 24.) Korm. rendeletben (a továbbiakban: Harmvhr.) szereplő szabályai a menekültügyi őrizettel egységesen, a menekültügyi joganyagban legyenek meghatározva. A dublini átadások biztosítására alkalmazott őrizettel kapcsolatban ugyanakkor ki kell emelni, hogy azok a Dublini Rendelet átdolgozott változatában a korábbiaknál jóval részletesebben lettek meghatározva. A rendelet közvetlenül alkalmazandó uniós jogi eszköz, így az abban foglalt rendelkezések átvitelése nem szükséges, csupán végrehajtási rendelkezések megalkotására van lehetőség.

A 39. §-hoz

A menekültügyi őrizet és az idegenrendészeti őrizet viszonyát tisztázó módosítás.

A 40. §-hoz

A módosítás az új kvalifikációs irányelv 7. cikkével való összhang megteremtését célozza, annak szó szerinti átvételével.

A 41. §-hoz

A jogorvoslati kérelem előterjesztésére rendelkezésre álló határidő nyolc napban kerül meghatározásra, tekintettel arra, hogy a jelenlegi 15 napos határidő indokolatlanul elhúzza az eljárás jogerős befejezését. A Met. 54. §-a alapján területen maradási joggal nem rendelkező menedékkérő őrizetbe vételére azt követően is sor kerülhet, hogy nemzetközi védelemre vonatkozó ismételt kérelmét előterjesztette. Erre tekintettel a „korábban” (elrendelt személyi szabadságot korlátozó intézkedés) kitétel további alkalmazása indokolatlan, az őrizet elrendelése nem szükségszerűen előzi meg a menedékkérelem benyújtását.

A 42. §-hoz

A bűnüldöző szervek és az Europol EUODAC rendszerhez való hozzáféréseinek szükségességét indokolja az, hogy a terrorista cselekmények elkövetői könnyen

kihasználhatják a menekültügyi rendszert és azt, hogy illegális migránsként vagy menedékkérőként eltitkolhatják valódi személyazonosságukat. (Magyarországon 2007 és 2011 között több esetben előfordult az, hogy terrorcselekmény elkövetésével gyanúsított vagy terrorizmusban érintett személy kért menedékjogot.)

A 2011. első félévi magyar EU-elnökség erőfeszítéseinek eredményeként az EURODAC-adatbázishoz való bűnüldözői hozzáférésre vonatkozó tagállami igény jogosságát és fontosságát a Bizottság elismerte a migrációról szóló 2011. május 4-i közleményében. A közlemény 16. oldalán az e) pont alatt ugyanis az szerepel, hogy a közös menekültügyi rendszernek rendelkeznie kell egy olyan EURODAC-adatbázisról, ami továbbra is elősegíti a dublini rendszer hatékonyságát, és ugyanakkor – rendkívül szigorú feltételek mellett – a bűnüldöző hatóságok egyéb igényeit is kielégíti.

Az átdolgozott EURODAC Rendelet hatályba lépésével egyidejűleg szükséges lesz a Met. adatkezelésre vonatkozó X. fejezetének módosítása, annak érdekében, hogy a menekültügyi hatóság eleget tehesen az EURODAC Rendeletben meghatározott adatszolgáltatási kötelezettségnek. A rendelet értelmében az EURODAC rendszerhez a tagállamok rendészeti szervei és az EUROPOL részére biztosított lesz a rendészeti célú hozzáférés.

A rendelet módosításának céljai közt szerepel továbbá, hogy biztosítsa az EURODAC rendelet és a menekültügy terén időközben elfogadott közösségi vívmányok összhangját, javítsa az EURODAC-rendelet végrehajtásának hatékonyságát, új igazgatási keretet hozzon létre, fokozottabban vegye figyelembe a személyes adatok tiszteletben tartásának követelményét, valamint – az időközben bekövetkezett tényszerű fejleményekre figyelemmel – naprakésszé tegyen néhány rendelkezést. Hazánkban az EURODAC-rendelet alkalmazása során a menedékkérők ujjnyomatát a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal, mint menekültügyi hatóság, a külső határok jogellenes átlépése miatt elfogott külföldiek ujjnyomatát, valamint a Magyarország területén illegálisan tartózkodó külföldiek ujjnyomatát a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal és a Rendőrség rögzíti. Az adatfeldolgozó szerv mindhárom kategóriába tartozó adatok tekintetében a Bűnügyi Szakértői és Kutatóintézet. Az adatoknak az EURODAC központi egységhez történő továbbításáért, az adatok fogadásáért, illetve azok összehasonlításáért a Bűnügyi Szakértői és Kutatóintézet felel. A rendelet általános hatállyal bír, teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban, ezért elegendő a Met. adatszolgáltatásra vonatkozó szabályainak kiegészítése.

A 43. §-hoz

Az irányelv előírja a tagállamoknak, hogy tájékoztassák a Bizottságot a rendelkezésekből fakadó kötelezettségek teljesítéséért felelős hatóságokról, továbbá valamennyi releváns információról.

A 44. §-hoz

Átmeneti rendelkezések.

A 45. §-hoz

Az átdolgozott Dublini Rendelet 33. cikke meghatároz egy korai előrejelző, készenléti és válságkezelési mechanizmust az EASO és a tagállamok együttműködésével. Ennek megvalósításához szükség van felhatalmazó rendelkezések bevezetésére a Met.-ben.

A 46. §-hoz

A jogalkotásról szóló 2010. évi CXXV. törvény 30. § (1) bekezdés b) pontjában szereplő felhatalmazás alapján a javaslat a jogszabályszerkesztésről szóló 61/2009. (XII. 14.) IRM rendelet 91. § (1) bekezdésével összhangban, az IRM rendelet 1. számú melléklete 11. pontja előírásainak megfelelő jogharmonizációs záradékkal zárul. A záradék a tervezet által harmonizált uniós jogi normákat sorolja fel.

A 47. §-hoz

A cím kiegészül a menekültügyi őrizet kifejezéssel.

A 48. §-hoz

Jogharmonizációval összefüggő módosítás.

A 49. §-hoz, az 51. §-hoz, az 53-55.§-hoz, az 57-59. §-hoz, az 61-70. §-hoz

A Kvalifikációs irányelv átdolgozása a Stockholmi Programban meghatározott politikai célnak megfelelően a nemzetközi védelmet élvezők – menekültek, oltalmazottak – jogosultságainak közelítését szolgálta. A hatályos Met. rendelkezései (17. § (1) bekezdés) utaló szabállyal biztosítják, hogy az oltalmazott főszabály szerint a menekülttel azonos jogokat élvezzen, illetve azonos kötelezettségek terheljék. Ugyanakkor a gyakorlatban az ágazati jogszabályok alkalmazása során nehézséget jelentett az oltalmazottat megillető jogosultságok pontos megítélése, ezt kívánja orvosolni a javaslat. Ezen pontosítás a jelenlegihez képest többletköltséget nem generál.

A fentiek mellett az Egyesült Nemzetek Szervezete keretében New Yorkban, 1954. szeptember 28-án létrejött, a Hontalan Személyek Jogállásáról szóló Egyezmény kihirdetéséről szóló 2002. évi II. törvény 24. cikke alapján a hontalan személyek részére a Szerződő Államok a területükön jogszerűen tartózkodó hontalan személyeket saját állampolgáraikkal azonos elbánásban részesítik a társadalombiztosítási jog terén is. Ennek érdekében indokolt a fenti jogszabályok pontosítása, mivel a tartózkodási engedéllyel rendelkező hontalan személyek szálláshellyel – és nem lakóhellyel – rendelkeznek, ezáltal a magyar állampolgároktól a tartózkodási engedéllyel rendelkező hontalan személyek jelenleg hátrányosabb feltételek mellett szerezhetnek jogosultságot az egészségügyi ellátásokra. A javasolt módosítás fenntartja a magyar állampolgárok részére előírt egy éves lakóhellyel rendelkezést, de a hontalan személyek esetén ezt szálláshelyre pontosítja. A szálláshely bejelentés tényét a központi idegenrendészeti nyilvántartás tanúsítja.

A 50. §-hoz

A javaslat a foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló 1991. évi IV. törvényt (a továbbiakban: Flt.) módosítja a harmadik országbeli állampolgárok valamely tagállam területén való tartózkodására és munkavállalására vonatkozó összevont engedélyre irányuló összevont kérelmezési eljárásról, valamint a harmadik országból származó, valamely tagállam területén jogszerűen tartózkodó munkavállalók közös jogairól szóló 2011. december 11-i 2011/98/ EU irányelv szabályainak átültetése céljából.

Az irányelv szabályai átültetésének eredményeként átalakul a harmadik országbeli állampolgárok magyarországi foglalkoztatásának engedélyezési rendszere. A magyarországi foglalkoztatásra vonatkozó engedélyt – egy szűk kivételtől eltekintve – összevont kérelmezési

eljárás eredményeként kiadott tartózkodási engedély fogja tartalmazni, amelynek kiadása az idegenrendészeti hatóság feladata lesz.

A törvényjavaslat ennek megfelelően módosítja az Flt. szabályait és megteremti az összhangot az irányelv rendelkezéseivel.

Az 52. §-hoz

A nemzetközi védelemben részesített külföldiek társadalmi beilleszkedése elsősorban szociális kérdés. Indokolt, hogy az a közigazgatási szerv tartson kapcsolatot a menekültként vagy oltalmazottként elismert külföldivel, amely a leginkább képes arra, hogy kövesse a külföldi szociális körülményeiben bekövetkezett változásokat, valamint rendelkezik azokkal az eszközökkel, amelyek hatékonyan segítik társadalmi beilleszkedését. Ezen kapcsolat fontossága és súlya megköveteli, hogy a közigazgatási szerv illetékessége csak nyomós okból változzon. A menekültkénti elismeréstől számított négy hónap megfelelő időt jelent arra, hogy a nemzetközi védelemben részesített külföldi már a befogadó állomáson tartózkodása alatt, szociális munkások segítségével, majd kiköltözését követően társadalmi és civil szervezetek segítségével megalapozza önálló életkezdesét és felkészüljön az integrációs szerződés megkötésére.

Az 56. §-hoz

A harmadik országbeli állampolgárok magyarországi foglalkoztatásának engedélyezésével kapcsolatos törvényi szabályokat az Flt. 7.§-a tartalmazza. A 2011/98/ EU irányelv szabályai átültetésének eredményeként alapvetően megváltozik az engedélyezés rendszere. Ennek megfelelően a törvényjavaslat módosítja a munkaügyi ellenőrzésről szóló törvénynek a harmadik országbeli állampolgárok foglalkoztatásának ellenőrzésével kapcsolatos szabályait, visszautalva az Flt. 7. §-ának rendelkezéseire. A módosítások alapvetően technikai jellegűek, fogalom pontosításokat tartalmaznak, érdemben az ellenőrzés rendszere az irányelv átültetése kapcsán nem változik.

A 60. §-hoz

Tekintettel arra, hogy a menekültügyi őrizet működtetése és fenntartása a BÁH feladatát képezi majd, a feladat végrehajtása érdekében indokolt a fegyveres biztonsági őrsegről szóló jogszabály kiegészítése.

A 71-74. §-hoz

Záró rendelkezések, valamint a sarkalatosságot és a jogharmonizációs követelményeknek való megfelelést deklaráló záradék.

Míg indokolt egyes menekültügyi rendelkezések 2013. július-1-jei hatálybalépése, addig a végrehajtási előkészületeket igénylő rendelkezések esetében a hatálybalépés időpontja 2014. január 1. napja.